

Що чекає на лейтенантів? 6-7 стор.

Небом живущий 8-9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

6 – 11 червня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№23 (583)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

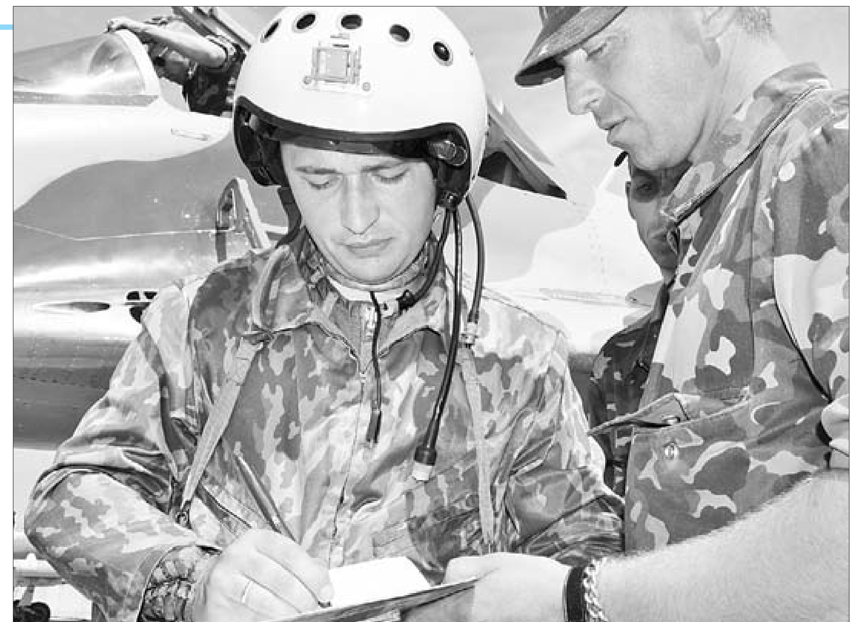
Міністр оборони України Михайло Єжель:

"Військові журналісти – це люди честі, які цінують правду і завжди перебувають на вістрі цієї правди!"

Читайте на 3 стор.

В УМОВАХ ФОРС-МАЖОРУ

Як в українському небі порушників шукали

8 червня під керівництвом командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Сергія Онищенка пройшло двостороннє командно-штабне тренування з органами управління та черговими силами з протиповітряної оборони Повітряних Сил Збройних Сил України і Військово-повітряних сил і військ протиповітряної оборони Збройних сил Республіки Білорусь. Темою тренувань було управління черговими силами з протиповітряної оборони учасників при виконанні ними завдань бойового чергування.

Під час тренувань відпрацьовувалися питання удосконалення взаємодії чергових сил з протиповітряної оборони Повітряних Сил Збройних Сил України і Військово-повітряних сил і військ протиповітряної оборони Збройних сил Республіки Білорусь при виконанні ними завдань бойового чергування та досягення злагодженості дій чергових сил за різних обставин.

До проведення навчань залучалися органи управління Повітряних Сил Збройних Сил України, командні пункти, бригади тактичної авіації, пункти наведення авіації, радіотехнічні бригади. Під час практичної фази КШТ для створення повітряної обстановки та дій по реально позначених повітряних цілях залучались літаки винищувальної авіації Су-27 та МіГ-29.

Закінчення на 2 стор.

ВЧИНОК

З обіймів смерті

Напередодні Дня захисту дітей, увечері 31 травня цього року, військовий науковець підполковник запасу Олег Мішин врятував від смерті 14-річного хлопця, який купався у житомирській річці Кам'янка і, втративши свідомість, почав тонути.

Увечері 31 травня, близько 20 години, подружжя Мішиних пішли прогулятися до річки й насолодитися вечірньою прохолодою після спекотного дня. До речі, Олег Геннадійович півтора місяці тому звільнився в запас із посади доцента кафедри радіоелектронної розвідки факультету РЕР, РЕБ та захисту інформації Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету. А його дружина, Анна Володимирівна, – технік 1-ої категорії кафедри радіоелектронної боротьби та захисту інформації того ж факультету, підполковник запасу та працівник Збройних Сил України. Під час прогулянки подружжю зустрілася група дітей віком 13-14 років. Серед них був і син Мішиних Гена.

Продовження на 4 стор.

ГОТУЄМОСЬ ДО РОТАЦІЇ

У Ліберії замінили озброєння

Днями, згідно із планом чергової ротації 56-го окремого вертолітного загону ЗС України сил Місії ООН у Ліберії, було проведено заміну техніки та майна служб матеріально-технічних засобів, що було доставлено з України до Ліберії важким транспортним літаком Ан-124 "Руслан" АНТК імені Антонова.

Зокрема, основним вантажем, що надійшов з України до Ліберії, були два вертольоти Мі-8, один Мі-24 та дві одиниці автомобільної техніки. Окрім цього, на борту важкого транспортного літака Ан-124 "Руслан" надійшло майно, необхідне для забезпечення подальшої життєдіяльності вертолітного загону та передбачене для всіх служб тилу й озброєння українського миротворчого підрозділу.

Того ж дня цим же бортом було повернено в Україну майно, що вислужило встановлені терміни експлуатації або передбачає чергового ремонту. Зокрема, до України було відправлено близько 50 тонн майна в тому числі три вертольоти та дві одиниці автомобільної техніки.

Закінчення на 2 стор.

В УМОВАХ ФОРС-МАЖОРУ

Як в українському небі порушників шукали

Закінчення. Початок на 1 стор.

Відповідно до легенди, у повітрі відпрацьовувалися перехоплення літака-порушника, роль якого виконували почергово літаки ВПС Республіки Білорусь та Повітряних Сил ЗС України, а також практичні дії при наданні допомоги повітряним суднам обох сторін за форс-мажорних обставин. Було організовано постійну взаємодію між органами управління видів обох країн, безперервний радіолокаційний контроль та безпеку польотів у районі перебування та ймовірному маршруті польоту повітряних суден.

Окрім цього, було налагоджено чітку взаємодію з Украерорухом з надання оперативної інформації щодо дій чергових сил з протиповітряної оборони і стану сил та засобів пошуково-рятувальної служби.

– Такого роду тренування з черговими силами країн-сусідів ми проводимо щорічно, це дає нам можливість на практиці перевірити реальну спроможність дій чергових сил до виконання завдань за призначенням, – зазначив командувач ПС ЗС України генерал-лейтенант Сергій Онищенко.

Також він наголосив на тому, що всі учасники тренування показали достатній рівень фахової підготовки під час відпрацювання практичних дій, отримали неабиякий досвід бойової роботи в умовах, максимально наближених до реальних, що, в свою чергу, дає можливість налагодити чітку взаємодію з черговими силами країн-сусідів щодо гарантування безпеки в повітряному просторі та недопущення інцидентів на повітряних кордонах. У перспективі, за словами генерал-лейтенанта Сергія Онищенка, – підготовка до проведення тристоронніх тренувань із залученням чергових сил з ППО Російської Федерації.

Роман Юрчило.
Прес-центр КПС ЗС України.

ГОТУЄМОСЬ ДО РОТАЦІЇ

У Ліберії замінили озброєння

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Попри складні кліматичні умови під час сезону дощів, що зараз панує в Африці, особовий склад впорався із завданням, щодо розвантаження та завантаження важкого транспортного літака Ан-124 “Руслан” у встановлені терміни та у повному обсязі, – розповів заступник командира загону з аеродромно-технічного забезпечення підполковник Миколай Шуригін. – Зокрема, для розвантаження літака знадобилося три години, для завантаження на годину більше. При цьому особовий склад, який був залучений до цих робіт, відпрацював на “відмінно”. Суттєву допомогу надала служба “Movcon” міжнародного аеропорту “Roberts”, яка виділила у допомогу навантажувач.

Як повідомив підполковник Миколай Шуригін, найближче завдання для особового складу загону полягає у розкладці майна по складах, його оприбуткування та підготовка для передачі черговій ротації. Окрім цього, для передачі готується озброєння, військова техніка та матеріально-технічні засоби.

За повідомленням Департаменту преси та зв’язків
із засобами масової інформації Міноборони.

ВІЗИТИ

Кронпринц Данії подякував за професійну роботу

9 червня завершився офіційний візит до авіаційної бригади транспортної Повітряних Сил ЗС України, що дислокується на Запоріжжі, делегації Королівства Данія на чолі з Кронпринцом Королівства Данія Фредеріком.

Метою приїзду поважних іноземних гостей до України була зустріч з екіпажами та огляд літаків Іл-76МД, які брали участь в операціях з перевезення пального для потреб ЗС Королівства Данія на о. Гренландія у 2009-2011 роках (операції “Козаки на кризі” та “Північний сокіл”). Іноземних гостей супроводжував заступник командувача Повітряних Сил ЗС України з бойової підготовки генерал-лейтенант Віктор Сідаш, перші керівники міста та області.

В ході зустрічі генерал-лейтенант Віктор Сідаш ознайомив іноземних гостей з можливостями транспортної авіації, її історією та завданнями.

Від імені командувача ПС України він висловив вдячність Кронпринцу Королівства Данія Фредеріку за візит до ПС ЗС України, а також запевнив іноземного гостя в тому, що ПС ЗС України готові до подальшої співпраці в питаннях міжнародних військово-транспортних перевезень.

У свою чергу, Кронпринц Королівства Данія Фредерік подякував всьому льотно-інженерному складу військової частини за професійно проведену роботу під час військово-траспортних операцій, а також привітав українських авіаторів з успішним проходженням оцінки НАТО 2-го рівня.

– Я щиро радий за Повітряні Сили ЗС України, що ви сьогодні є поки що єдині серед країн-партнерів НАТО, які здобули оцінку цього рівня, – зазначив Кронпринц Королівства Данія Фредерік.

За інформацією
прес-центру КПС ЗСУ.

НА ПОЛЬОТАХ

Жага до підкорення небес долає перешкоди

Польотами на всіх типах літальних апаратів охарактеризувалася перша льотна зміна цього літа у 203-й навчальній авіаційній бригаді, якою командує військовий льотчик 1-го класу полковник Сергій Бабенко. Завдяки сумлінній підготовці до зміни з боку льотного та інженерно-технічного складу, а також сприятливій погоді цілий день у небі Слобожанщини кружляли літаки типу Л-39, Ан-26Ш і вертоліт Мі-8МТ.

Завданням польотного дня стало практичне навчання курсантів другого, третього та четвертого курсів Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Головна ж увага викладачів та інструкторів була прикута до польотів 18-ти майбутніх штурманів на спеціалізованому літаку Ан-26Ш.

П’ятеро курсантів-випускників, дев’ятеро третьокурсників та четверо другокурсників вилетіли за маршрутом Чугуїв – Старокостянтинів. 18 майбутніх штурманів успішно виконали контрольні польоти за заданим курсом, а також відпрацювали на борту літака різні ввідні.

– Політ на таку велику відстань передбачений курсом підготовки льотного складу. І приємно, що всі “кожедубівці” впоралися з цим досить складним завданням. До того ж, декілька годин знаходження у повітрі підуть до їхніх книжок нальотного часу. А це – головний показник професіоналізму будь-якого пілота, – зауважив полковник Сергій Бабенко.

Варто сказати, що з початком сезону активних польотів у квітні цього року, всі курсанти-штурмани 4-го курсу повністю підготовлені для виконання десантування на непозначений майданчик. Дев’ять третьокурсників опанували обов’язки штурмана екіпажу для польоту за маршрутом із використанням геотехнічних засобів навігації. А у другокурсників тривають планові заняття за вивізною програмою на літаках типу Ан-26.

В ході цих перших літніх польотів шість курсантів-випускників із групи льотчиків-винищувачів успішно виконали контрольні польоти на авіаційний полігон, де на позитивні результати відпрацювали вправи з фотобомбометання. У кращий бік з польотів на “Альбатросах” відзначилися кандидати на дипломи з відзнаками курсанти Антон Генов та Олег Печененко.

А ось двом хлопцям із вертолітної групи випускного курсу той спекотний день обов’язково запам’ятається на все життя. Сержант Володимир Кіляр та курсант Ігор Коць виконали перші в житті самостійні польоти на вертольоті Мі-8МТ. За давньою авіаційною традицією, після їхнього повернення на тверду землю товариші по курсу на руках підкинули угору кожного стільки разів, скільки було у сумі цифр їхніх радіопозивних.

Під час вечірнього розбору польотів полковник Сергій Бабенко привітав підлеглих із вдалим початком літнього періоду польотів та подякував окремим офіцерам за професійну роботу.

– Загалом ми провели у повітрі понад 30 годин. Це – показник, на який можна рівнятися. Проте “планку” показників у роботі на аеродромі треба ставити ще вище. Попереду – підготовка курсантів до складання державних іспитів з льотної підготовки. Тому вимагаю активізувати всі зусилля на передачу нашого досвіду новому поколінню авіаторів, – визначив пріоритети командир бригади.

Наступні польоти у 203-й навчальній авіаційній бригаді будуть присвячені, в основному, першим у житті польотам другокурсників ХУПС на літаках Л-39 “Альбатрос” та вдосконаленню навичок інших “кожедубівців”.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

ОФІЦІЙНО

Угода про ЗВТ з Європейським Союзом може бути підписана до жовтня

Прем'єр-міністр України Микола Азаров висловив сподівання, що угода про зону вільної торгівлі з Євросоюзом буде підписана до жовтня цього року. Про це він заявив на спільній прес-конференції за підсумками засідання Комітету з питань економічного співробітництва Українсько-Російської міждержавної комісії.

Крім того, Микола Азаров додав, що Україні необхідно розвивати і поглиблювати економічне співробітництво як з Європейським Союзом, так і з країнами СНД, оскільки це сусіди і найбільші партнери України.

Зокрема, за підсумками засідання Комітету ухвалено важливе рішення в галузі авіабудування, відповідно до якого Комісія з кооперації в авіабудуванні засідатиме один раз на квартал. До цього засідання проводилися один раз на півроку. Засідання будуть проводитися частіше, оскільки нині вже створено СП "ОАК – Антонов", і є конкретні проекти для співпраці. Про це повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Підготувала Наталія Ярмілко. "Крила України".

З НАГОДИ СВЯТА

Міністр оборони України Михайло Єжель: "Військові журналісти – це люди честі, які цінують правду і завжди перебувають на вістрі цієї правди!"

6 червня з нагоди Дня журналіста Міністр оборони України Михайло Єжель зустрівся з колективом Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації оборонного відомства та представниками військових ЗМІ.

– Ваша зброя – слово. Ви знаєте про свою зброю дуже добре. Слово може "вбити", а може й надихнути. Військові журналісти – це люди честі, які цінують правду і завжди перебувають на вістрі цієї правди! – наголосив глава вітчизняного оборонного відомства.

Михайло Єжель висловив переконання, що кожен, хто обрав професію військового журналіста, пишається зробленим вибором.

– Ваша професія гідна і достойна. Сьогодні наше спільне завдання, і керівництва Міністерства оборони та Збройних Сил України, і військових журналістів, підняти дух наших солдата, матроса, офіцера, генерала і адмірала. Попереду у нас велика робота!, – підкреслив Міністр оборони України і побажав представникам військових ЗМІ творчого натхнення і успіхів.

З нагоди Дня журналіста Міністр оборони України Михайло Єжель заохотив групу представників військових ЗМІ відомчими відзнаками, подяками та грамотами. Так, за об'єктивне висвітлення життєдіяльності Збройних Сил України, кращих традицій та здобутків Українського війська, підняття престижу військової служби, плідну творчу працю у військовій журналістиці, високий професіоналізм та з нагоди Дня журналіста відзнакою Міністерства оборони України – медаллю "За зразкову службу у Збройних Силах України" III ступеня було нагороджено спеціального кореспондента редакційного відділу Друкованого органу Міністерства оборони України "Крила України" майора Андрія Агеєва та начальника відділу Друкованого органу Міністерства оборони України журналу "Атлантична панорама" майора Валерія Ворончука. Відзнакою Міністерства оборони України – медаллю "За сприяння Збройним Силам України" нагороджено головного режисера головної редакції теле- та радіопрограм Центральної телерадіостудії Міністерства оборони України працівника Збройних Сил України Олександра Тереверка.

Також Міністр оборони України Михайло Єжель, за проханням голови Національної спілки журналістів України Ігоря Лубченка, вручив нагороди цієї організації: медалі – директору Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України Олександру Клубаню, начальнику відділу інформації та підтримки веб-порталу Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України полковнику Володимиру Ярцеву та почесну грамоту – старшому офіцеру відділу військових засобів масової інформації та організаційно-планової роботи Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України підполковнику Аллі Березовській-Гринь.

Необхідно також додати, що Прем'єр-міністр України Микола Азаров, вітаючи журналістів з професійним святом, вручив Почесну грамоту Кабінету Міністрів України директору Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України Олександру Клубаню.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

ПЛАНИ

ВПС Росії куплять Ан-70 за два роки

Російсько-українські військово-транспортні літаки Ан-70 будуть закуповуватися для ВПС Росії у 2012-2013 роках, заявив журналістам заступник командувача ВПС Росії Віктор Бондарев. Про це повідомляє РІА "Новини".

– Зараз тривають виробничі випробування цього літака, а наступного року повинні початися військові випробування, – сказав він. – Якщо державна комісія вирішить, що літак відповідає всім нормам, тоді буде прийнято рішення про його закупівлю. Це відбудеться в 2012-2013 році.

Яку кількість машин планує закупити Росія, не уточнюється.

СПІВПРАЦЯ

Розпочало роботу авіаційне СП

Відбулося перше засідання Ради директорів спільного російсько-українського підприємства – ТОВ "ОАК-Антонов". Основними питаннями, розглянутими на засіданні, стали вибори керівних органів спільного підприємства, за твердження бюджету й організаційної структури ТОВ, визначення планів його діяльності на найближчий час. Про це повідомляє Ліга-бізнесінформ.

Як повідомляє прес-служба ОАК, головою ради директорів "ОАК-Антонов" обрано голову правління ДАК "Антонов" Дмитра Ківу. Рада директорів схвалила оперативний план роботи ТОВ на півроку й організаційну структуру підприємства. Вона також затвердила бюджет спільного підприємства на початковому етапі. Засновано ТОВ на паритетній основі: 50% частки спільного підприємства знаходиться у власності російського партнера, 50% частки – українського.

КОНТРАКТИ

Китай купує українські авіадвигуни

Як повідомив генеральний конструктор ДП "Івченко-Прогрес" Ігор Кравченко, відповідно до укладеного із китайською стороною контракту, у 2011-2012 роках замовнику поставлять першу партію українських серійних АІ-222-25F для L-15. Як повідомляє Інтерфакс, обсяги та умови контракту не розголошуються.

– На першому етапі мова йде про декілька десятків серійних двигунів, – наголосив Кравченко. – Зараз ми продовжуємо переговори з китайськими колегами про подальше постачання до КНР АІ-222-25F і кооперацію щодо його виготовлення.

НБЛ L-15 призначений для навчання пілотів літаків типу J-10, J-11, F-16 та інших. Максимальна злітна вага літака – 9800 кг. Довжина – 12,27 м, розмах крила – 9,48 м. Конструкція НБЛ на 25% виконана з вуглецевих композиційних матеріалів. Термін служби – 10 тис. льотних годин або 30 років.

Розроблений ДП "Івченко-Прогрес" двигун АІ-222-25F забезпечує тягу до 4200 кг на форсажному режимі. Виготовляє його ВАТ "МоторСіч". За даними розробників, L-15 також буде мати конкурентоспроможну вартість: у базовому варіанті вона складе близько $10 млн і варіюватиметься залежно від комплектації. Відповідно до повідомлень закордонних ЗМІ, на основі НБЛ L-15 Китай створить варіант легкого штурмовика. Зараз розглядаються варіанти його озброєння. Ця модифікація постачатиметься для ВПС КНР і на експорт. Не виключене створення версії літака для ВМС.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

АВІАСАЛОН

На Le Bourget-2011 представлять Ан-158

На міжнародному Паризькому авіасалоні Le Bourget-2011, що відбудеться 20-26 червня, ДП "Антонов" презентує новий регіональний реактивний пасажирський літак Ан-158. Про це повідомив голова ДАК "Антонов", генконструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа. Він відзначив, що за своїми характеристиками новий Ан-158, відповідно до оцінок фахівців, не поступається кращим західним зразкам.

– Слід особливо відзначити, що Ан-158 сертифіковано за III категорією ICAO, що означає можливість його посадки в умовах відсутності видимості, – підкреслив генконструктор.

Дмитро Ківа високо оцінив ринкові перспективи Ан-158, у тому числі, у Європі.

За його словами, ДП "Антонов", за дорученням Уряду України готує пропозиції стосовно можливого оснащення літаків родини "Антонов" двигунами західного виробництва.

Ан-158 – регіональний реактивний пасажирський літак нового покоління, призначений для перевезення 99 пасажирів на дальність 2500-3100 км, входить до родини регіональних реактивних пасажирських літаків нового покоління Ан-148/158/168.

Ан-158 отримав сертифікат типу Міждержавного авіаційного комітету (МАК) у лютому. Серійне виробництво Ан-158 у даний час розгортається на заводі "Антонов". У період до 2020 року, за даними розробників, планується постачання близько ста машин. На ринок літак планують випустити вже до кінця нинішнього року, повідомляє Інтерфакс.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Тренуються зв’язківці

В окремому полку зв’язку Повітряного командування “Захід”, що на Львівщині, пройшло командно-штабне навчання з планування бойового застосування частини під час участі повітряного об’єднання в операції оперативного угруповання військ.

Командир частини полковник Мирослав Курчак розповів, що за умовами навчання полк забезпечував надійним зв’язком управління ПвК “Захід” під час підготовки до участі в операції угрупування військ. В ході навчання зв’язківці використовували свої радіостанції для посилення системи управління частинами та налагодження безперебійного і чіткого зв’язку між штабами та майже двома десятками військових колективів. Для цього чотири мобільні групи здійснили марші у визначені райони і розгорнули два польових вузли зв’язку. Для виконання цих завдань командування полку залучило понад 400 військовослужбовців.

Це командно-штабне навчання цього року вже шосте за ліком. Його особливістю стало виконання нових ввідних з вищого штабу. Зв’язківці тренувались на техніці, розгортали пункт прийому мобілізаційних ресурсів і працювали з картами.

До кінця навчального року в полку заплановано проведення ще п’ятьох командно-штабних навчань. Наймасштабніше з них з розгортанням польових вузлів зв’язку відбудеться восени.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

У харків’ян – гаряча пора

ПРАЦЮЄ ДЕК

У курсантів Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба триває гаряча пора державних іспитів. До Державної атестації представлено 202 курсанти тактичного рівня підготовки з п’яти факультетів цього навчального закладу, які навчаються за наступними спеціальностями: “Комп’ютеризовані комплекси і системи озброєння та техніки військ”, “Виробництво, технічне обслуговування та ремонт повітряних суден і авіадвигунів”, “Технології та технологічне обладнання аеропортів”, “Комплекси і системи зенітного озброєння”, “Комплекси, системи та засоби автоматизації управління військами та озброєнням”, “Бойове застосування та управління діями підрозділів СВ” тощо. Знання випускників за фахом перевіряє голова Державної екзаменаційної комісії – Головний штурман – начальник штурманського управління авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Сергій Кушнір.

На початку роботи ДЕК було проведено перше організаційне засідання Державної екзаменаційної комісії та вченої ради університету, де генерал-майором Сергієм Кушніром було поставлено завдання Державній екзаменаційній комісії щодо подальшої роботи.

Серед цьогорічних випускників є два курсанти, які мають можливість отримати золоті медалі та диплом спеціаліста з відзнакою – це курсанти факультету радіотехнічних військ протиповітряної оборони рядові Олександр Обозовський та Станіслав Яхніс. Також 10 чоловік (5,5% від загальної кількості) – кандидати на отримання диплома магістра та спеціаліста з відзнакою. Серед майбутніх бакалаврів 13 курсантів (16,5% від загальної кількості) є претендентами на здобуття диплома бакалавра з відзнакою.

Слід відзначити, що серед випускників 2 чоловіки майстри спорту України та 12 – кандидати у майстри спорту.

Паралельно з іспитами у курсантів факультету інформаційних та технічних систем ХУПС також триває Державна атестація 237-х студентів, з яких випускається 164 чоловіки за освітньо-кваліфікаційним рівнем “спеціаліст”, 48 бакалаврів та 25 магістрів. Серед студентів за контрактом 6 чоловік є кандидатами на отримання диплома з відзнакою. Окрім цього, в університеті відбудеться випуск 17 військовослужбовців військової служби за контрактом, які не мають офіцерських звань і проходили навчання без відриву від служби за державним замовленням та за освітньо-кваліфікаційним рівнем “бакалавр”. Також вперше в цьому році відбудеться випуск 6 молодших командирів з військового коледжу сержантського складу ХУПС.

Робота Державної екзаменаційної комісії у Харківському університеті Повітряних Сил триватиме до 16 червня, а вже наступного дня відбудуться довгоочікувані урочистості з нагоди випуску молодих офіцерів.

Дмитро Чалий.
м.Харків.

З обіймів смерті

ВЧИНОК

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Коли дізналися, що діти збираються купатися, ми, звичайно, намагалися їх зупинити, адже й пізно, вечір. До того ж сезон тільки починається, вода, напевно, ще холодна, – розповідає про події того вечора Олег Геннадійович. – Втім, дорослих, як це нерідко буває, ніхто не послухав, і четверо з п’ятірки все ж пішли у воду. Ну, а ми з дружиною зупинилися подивитися, чи все буде гаразд.

За декілька хвилин раптом гостре око Анни Володимирівни побачило, що замість чотирьох дітей у річці видно лише трьох. Мішини почали гукати, щоб хлопці шукали товариша, а Олег Геннадійович швидко скидав верхній одяг. Поки він біг до води, один із хлопців крикнув, що знайшов зниклого. Разом із дітьми офіцер запасу витягнув хлопця та почав, перекинувши його через коліно, виливати з легенів річкову воду. До справи порятунку долучилася дружина та ще декілька дорослих людей, які йшли неподалік. Та останні за декілька хвилин зробили висновок, що рятувати вже пізно, немає кого: хлопець посинів та не мав жодних ознак життя. Після такого висновку перехожі пішли своєю дорогою, щоправда, хтось із них встиг викликати машину “Швидкої допомоги”.

Діти та Мішини залишилися наодинці з величезним горем. Та офіцер запасу здаватися не збирався:

– Цей хлопець, Сашко, живе у сусідньому будинку в нашому військовому містечку на Богунії. Він – друг нашого сина Гени. Як батько, я просто не міг опустити руки та дозволити смерті забрати його юне життя…

А шансів, здавалося, не було жодних… Мішин не полишав надії повернути хлопця до життя та продовжував викачувати з нього воду. Він вперше бачив подібне: і вода, і мул, і кров, і залишки їжі – усе виходило з Сашка, та ознак життя не було… Олег Геннадійович почав по черзі робити штучне дихання та непрямий масаж серця. Хвилин через п’ятнадцять губи Сашка стали рожевіти. До Мішиних підійшов перехожий, незнайомий юнак, та запропонував допомогу: один робить масаж, інший – штучне дихання. Так справи пішли краще. Коли, ще через 5-10 хвилин приїхала “швидка”, Сашко вже дихав, а серце знову билося. Тут вже і мати хлопця прибігла, і лікарі провели ті ж самі процедури, що вже були виконані, потім зробили хлопцеві укол та на ношах понесли до швидкої.

Ось уже дев’ять днів поспіль хлопець перебуває в реанімаційному відділенні однієї з житомирських лікарень. Стан його все ще важкий: лікарі не виводять його з наркозу, адже Сашко відчуває нестерпний біль. Та все ж із кожним днем його стан стабілізується, хлопцеві стає краще, він вже реагує на звуки і, як кажуть медики, іде на поправку.

Довідка. Кандидат технічних наук підполковник Мішин Олег Геннадійович прослужив у Збройних Силах України 21,5 року. Закінчивши у 1995 році Харківський військовий університет, протягом двох років офіцер проходив службу в одній з частин радіоелектронної розвідки на Одещині. Потім закінчив факультет підготовки фахівців оперативно-тактичного рівня ХВУ та протягом 12 років викладав спеціальні дисципліни у Житомирському військовому інституті. За словами командування інституту, офіцер завжди характеризувався виключно позитивно. Талановитий науковець, прекрасний викладач та надійний товариш – ось як кажуть про Олега Геннадійовича колеги. 18 квітня 2011 року підполковник Олег Мішин звільнився у запас. Поки що він відпочиває після понад двадцяти років військової служби та стресу, отриманого напередодні Дня захисту дітей, коли він вирвав дитину з обіймів смерті. Але не за горами – 1 вересня, День знань. Навряд чи з його досвідом Олег Геннадійович обере якусь роботу, окрім викладацької. Не виключено, як каже кандидат наук, що він повернеться до військового інституту, з яким пов’язано понад десятиліття службового життя.

Післямова. За понад два десятиріччя служби в армії особливих нагород підполковник Олег Мішин не заробив. Він просто чесно служив та працював на ниві воєнної науки. Тому на парадному однострої офіцера запасу – лише ювілейні медалі та відзнаки за вислугу років, та й то – обмаль. Звичайно, як на мене, автора цих рядків, було б дуже непогано, якби Батьківщина якось відзначила подвиг цієї людини. Втім, сам Олег Геннадійович дивиться на події останнього дня цьогорічної весни інакше: як батько і як людина він просто не міг вчинити інакше і до останнього боровся за життя дитини…

Олексій Тригуб.
“Крила України”.

НАШІ СУСІДИ

Гвардійці готуються до іспиту полігоном Чауда

Воїни-зенітники 30-ої окремої гвардійської механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ, якою командує гвардії полковник Олександр Нестеренко, повернулися до Новоград-Волинського, в пункт постійної дислокації, з Житомира після 10 днів перебування в 240-му Центрі підготовки підрозділів. Повернулися, як то кажуть, не на щиті, а з щитом, тобто – із перемогою. Перемогою у змаганнях із іншими зенітниками. Разом із колегами з Гончарівського та Білої Церкви особовий склад зенітного ракетно-артилерійського дивізіону, де командиром гвардії підполковник Олександр Протасюк, брав участь у тактичних навчаннях з підготовчою стрільбою.

– У дивізіоні було сформовано зведену зенітну ракетно-артилерійську батарею, яку очолив гвардії капітан Сергій Варагян, – розповідає заступник командира дивізіону з виховної роботи гвардії майор Андрій Кайданович. – До складу батареї потрапили як молоді контрактники, так і досвідчені військовослужбовці, за плечима яких – не лише навчання з бойовою стрільбою. Зокрема, такі військовослужбовці, як гвардії старший прапорщик Валерій Мамотюк, гвардії старші сержанти Іван Василевський та Петро Покраса отримали свого часу безцінний досвід у миротворчих місіях ООН.

Головною метою тактичного навчання була перевірка готовності зенітних ракетно-артилерійських підрозділів до виконання завдань за призначенням. Також велику увагу було звернуто на недопущення порушень заходів безпеки як під час знаходження на полігоні, так і під час стрільб.

У ході навчання воїни-зенітники відпрацьовували декілька завдань. Спочатку взводи (розрахунки) виконували стрільбу з прицілом (прицілом-дублером) по пікіруючій цілі з місця. Після цього також з прицілом або прицілом-дублером прямою наводкою розрахунки вели вогонь по вертольотах вогневої підтримки та по бронетранспортерах.

Кращі навички у бойовій роботі з озброєння зенітної ракетної самохідної установки 2С6 "Тунгуска" та злагодженість дій під час виконання задач підготовчих стрільб показав зенітний ракетно-артилерійський взвод, де командиром гвардії лейтенант Данило Рощин. Кращим екіпажем виявився також екіпаж гвардії лейтенанта Данила Рощина. Командир зведеної зенітної ракетно-артилерійської батареї гвардії капітан Сергій Варагян відзначає бойову роботу командира зенітної ракетної самохідної установки старшого солдата Володимира Мальованого. Його екіпаж виявився під час стрільби одним із найкращих.

– За тактичні навчання з підготовчою стрільбою зведена зенітна ракетно-артилерійська батарея 30-ої окремої гвардійської механізованої бригади отримала оцінку "добре". Новоград-волинські зенітники показали себе найкраще серед зенітних ракетно-артилерійських підрозділів 8-го армійського корпусу, – сказав начальник протиповітряної оборони управління корпусу полковник Сергій Кочмар.

Варто зауважити, що востаннє дивізіон залучався до проведення подібних тактичних навчань у вересні 2010 року на полігоні Чауда (Автономна Республіка Крим). Цього ж року, в ході батальйонних навчань, що розпочнуться наприкінці червня, візьме участь один із зенітних ракетно-артилерійських взводів, а у вересні планується залучення зенітної ракетної батареї, озброєної ЗРК 9К33М3 "Оса-АКМ", до проведення тактичних навчань з бойовою стрільбою знову ж таки на полігоні Чауда.

Олексій Тригуб. "Крила України".

КОНФЕРЕНЦІЇ

На штурм бюрократичних висот

У місті Чугуїв, що на Харківщині, відбулася установча конференція з приводу створення Всеукраїнської громадської організації імені М.І.Пирогова. На конференцію, де обговорювалися питання військової медицини, з'їхалося понад 100 військових медиків із 16 областей України. Активно долучилися до справи не лише діючі офіцери-медики, а й ті, хто вже зняли військові однострої, але залишилися у військовій медицині.

Конференція стала приємною і довгоочікуваною подією для всієї військово-медичної громади країни. Чому вона така важлива і чому зі всіх куточків держави було обрано саме Слобожанщину? Відповідь на це запитання я отримав від одного з ініціаторів створення такої громадської організації – полковника медичної служби запасу Олександра Малиша.

– Коли йдеться про військову медицину, одразу згадуєш ім'я Миколи Івановича Пирогова – видатного хірурга, вченого, організатора охорони здоров'я на театрі воєнних дій. Втім, першим його вчителем була не менш видатна людина – професор Єфрем Йосипович Мухін, якого вважають піонером російської травматології. Доктор хірургії, анатомії та фізіології, судової медицини та медичної поліції був уродженцем Чугуєва. Тож зібратися саме тут було логічним для нашої молодої організації, – пояснив він.

До речі, передумовою проведення зборів стала плідна попередня робота щодо згуртування військових медиків країни. Керівнику організаційного ядра Олександру Малишу довелося особисто об'їздити майже всю Україну, поспілкуватися з діючими військовими медиками, офіцерами медичної служби запасу з більшості регіонів. Паралельно на місцях розглядалися проекти щодо створення обласних осередків громадської організації. Результатом такої копіткої роботи й стала ця конференція.

Основні питання, що обговорювалися на заході, були напряму пов'язані з посиленням турботи про лікарів у погонах та військових пенсіонерів у цілому.

У зв'язку з реформуванням Збройних Сил України, значною перебудовою галузі охорони здоров'я, десятки військових госпіталів та тисячі посад військових лікарів було скорочено. З'явився парадокс: люди, які мають великий досвід практичної роботи, накопичені знання, вимушені звикати до цивільного життя. У народному господарстві їм просто не знайшлося належного місця! У цивільному секторі системи охорони здоров'я є власні кадри медиків, навчальні заклади тощо. І це дуже добре. Але у державному інституті зовсім не передбачений соціальний та правовий захист фахівців із досвідом роботи у військовій медицині!

– Наведу простий приклад. Коли військовий лікар виходить на пенсію у працездатному віці і влаштовується на роботу лікарем у районну лікарню, то його роки військового стажу не зараховуються. Ця проблема з'явилася через юридичні упущення вітчизняного законодавства. Донести ці питання до відповідальних за цю справу осіб і до суспільства й намагатиметься наша організація, – розповів учасник конференції з Харкова Олег Люлько.

Та це – лише тільки верхівка великого айсбергу... Кожен лікар знає, що загальний стаж роботи з людьми дуже суттєво відображається на спеціальних надбавках. І коли військові роки не зараховуються до трудової книжки, люди з академічними дипломами, іноді з бойовим досвідом втрачають чималі кошти, а тут вже простежується соціальна несправедливість.

Інший приклад: якщо лікар оборонного відомства раніше викладав спеціальні дисципліни курсантам чи офіцерам, то після звільнення у запас він втрачає право передавати ці знання студентам цивільних вузів. Доводиться проходити перенавчання, оббивати пороги чиновників та отримувати дозволи у Міністерстві охорони здоров'я. І кандидатські чи докторські наукові ступені зовсім не захищають вчорашніх офіцерів від бюрократів від медицини.

За результатами роботи конференції всі делегати прийняли одностайне рішення про необхідність створення центрального комітету та осередків громадської організації імені М.І.Пирогова по всій державі. Головою об'єднання "Військова медицина України" обрано Олександра Малиша, а його заступником – Володимира Біленького.

Слід сказати, що Чугуїв є батьківщиною й іншої видатної постаті – художника Іллі Рєпіна. Тому, користуючись нагодою, учасники конференції побували у художньо-меморіальному музеї великого митця, на деякий час занурилися у Слобожанську природу, яка надихала та продовжує надихати багатьох відомих людей.

Дмитро Горбунов. м. Чугуїв.

ВИХОВАННЯ

На бойових позиціях – ліцеїсти

На півтора тижні грізна зброя протиповітряної оборони, позиції та класи для підготовки військової частини стали атрибутами навчальних зборів із першокурсниками Донецького військового ліцею з посиленою фізичною підготовкою. До заходу було залучено близько півтори сотні майбутніх захисників Вітчизни. А пройшов захід вже традиційно у Донецькому зенітному ракетному полку Повітряного командування "Центр", яким командує полковник Олег Василенко.

За попередньою домовленістю із командуванням частини начальник ліцею полковник Петро Вишневський організував життя вихованців за всіма правилами служби солдатів-строковиків. Від підйому до відбою юнаки діяли за розкладом занять роти молодого поповнення. Всі військові дисципліни, що мають опанувати новобранці, успішно засвоїли й допризовники.

До речі, аби умови навчання максимально наблизити до армійських, більшість практичних занять з ліцеїстами проводили командири підрозділів полку, а не їхні офіцери-вихователі.

Декілька днів поспіль хлопці з літерами "Л" на погонах провели у розташуванні першого дивізіону полку. Там командир підрозділу підполковник Микола Маламен ознайомив гостей з особливостями охорони повітряного простору України. Після кількох занять на зенітних ракетних комплексах типу "Бук-М1" офіцер особисто прийняв заліки зі знання характеристик озброєння.

– На заняттях у парку бойових машин та на "буківських" позиціях у хлопців просто горіли очі. Жодне теоретичне заняття у наших сучасних класах не приведе до такої реакції та зацікавленості. Результати зборів просто вражають – 80% відмінних оцінок. Дуже дякую офіцерам та прапорщикам частини за добре розуміння необхідності виховання майбутніх офіцерів вже у цьому віці, – зауважив полковник Петро Вишневський.

Варто сказати, що з перших днів навчальних зборів у полку ліцеїсти стали активно цікавитися питанням, у якому вузі можна стати офіцером-зенітником. А вже до кінця основної частини заходу, польових занять у першому дивізіоні, більшість курсу вже знала про всі умови навчання у профільному ВНЗ – Харківському університеті Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба.

– Мій батько – колишній офіцер, служив у інженерних військах. Раніше я теж бажав займатися розмінуванням. Однак тепер я налаштований лише на вивчення зенітних установок, комплексів ППО. До того ж мені дуже сподобався красивий синій однострій, – зізнався ліцеїст Олексій Ситнік.

Після вивчення роботи чергових сил полку та обслуг "Бук-М1" у "господарстві" підполковника Миколи Маламена хлопцям було дозволено познайомитися з роботою основних служб управління полку та спуститися на декілька метрів під землю – у розташування командного пункту. Там, звичайно, ліцеїсти змогли побачити лише те, що могли їм показати господарі, тобто планшетів із повітряною обстановкою та екранів вони цього разу не побачили. Нічого, встигнуть побачити під час навчання у ХУПС!

– Сподіваюсь через певний час побачити когось із цих юнаків вже з офіцерськими погонами. Можливо, хтось обере шлях саме до зенітних ракетних військ Повітряних Сил. У будь-якому разі це десятиденне "стажування" у нас дозволить юнакам називатися справжніми воїнами-зенітниками. Двері полку завжди будуть відкриті для вихованців ліцею та інших навчальних закладів, що виховують патріотів, – висловив думку полковник Олег Василенко.

Дмитро Луганський. м. Донецьк.

Цими літніми спекотними днями на військовому аеродромі Чугуїв у самому розпалі – льотна практика у курсантів-випускників Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Кожна мить цього щасливого періоду, який в авіації називають становленням на крило, запам'ятається майбутніми льотчиками та штурманами. Принаймні, один із підкорювачів неба ці червневі польоти точно ніколи не забуде...

За штурвалом – молодий митець

Кандидат на золоту медаль та Президентський стипендіат четвертокурсник сержант Володимир Кіляр буквально у повітрі зустрів свій 21-й день народження. Найкращим подарунком, який зробила для нього доля, було успішне виконання ним самостійного польоту на вертольоті Мі-8МТ. На висотах до 1000 метрів молодший командир здійснив політ по колу, у задану зону та відпрацював усі ввідні інструкторів. Лише з подоланням цього важливого рубежу він може називатися справжнім льотчиком.

Майбутній льотчик виріс у простій родині. Його батько, Олександр Володимирович, усе життя працює рядовим лісником, а мати, Жанна Борисівна, зараз веде домашнє господарство. У Володимира ще є старша сестра Оленка, яка здобуває фах економіста. Професії інших родичів також дуже далекі від армійської сфери. Чому ж він обрав стежу військового льотчика? Відповідь приходить сама по собі, коли дізнаєшся про місцевість, де народився і виріс курсант Кіляр.

Місто Броди Львівської області, яке ще неофіційно називають містом вертолітників, є малою батьківщиною Володимира. Там дислокується одна з небагатьох авіаційних частин Сухопутних військ. Окрім польотів за планом бойової підготовки, у цій частині періодично проходять навчально-тренувальні збори, зокрема – і чергових ротацій 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України Місії ООН у Ліберії.

Не важко здогадатися, що дитинство та юнацькі роки Володі промайнули під рокіт двигунів гвинтокрилів сім'ї Міля. Найулюбленішим заняттям стало зазирання за військовий паркан та перегляд своєї колекції зірочок, офіцерських кокард, іншої авіаційної атрибутики. Поступово це захоплення небом трансформувалося у свідому мрію про долю військового льотчика.

Хоча бажання бути пілотом завжди було на першому місці, та все ж юнак не обмежував себе вивченням лише точних наук, які необхідні для вступу до видового вузу у Харкові. У середніх класах він активно займався волейболом. У свої 13 років здобув III дорослий розряд та титул чемпіона району. А пізніше юнак захопився естрадним та оперним співом, відвідував хоровий колектив міста Броди. Три роки поспіль його прізвище було серед лауреатів районних, міських та обласних пісенних конкурсів. Старшокласником він навіть спробував себе у ролі композитора та поета.

Апофеозом творчої роботи юної обдарованості стали два сольних альбоми Володимира Кіляра "Шкільні канікули" та "Небесне натхнення", а також виступ у Львівському оперному театрі. Звичайно ж, його пісні не потрапили на рейтингові радіостанції, їх почули лише друзі і земляки. В іншому б випадку замість військового льотчика Кіляра ми би знали про зірку естради із цим же прізвищем. У будь-якому разі, ця діяльність дозволила юнакові твердо повірити у свої сили.

Коли у 2007 році Володимир остаточно вирішив вступати до Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, батьки тільки порадувалися за сина.

На шляху до здобуття військової освіти хлопець був і залишається у перших рядах. На другому курсі він став командиром навчальної групи вертолітників і носить погони сержанта. На третьому році навчання він отримував стипендію Верховної Ради України, а останній рік гордо носить звання Президентського стипендіата.

До речі, військовий однострій не приховав творчі здібності Володі. Спочатку він, як і всі молоді люди, трохи соромився проявляти емоції перед великою аудиторією. Командири теж довго не знали про його успіхи на сцені. Втім, участь у першому ж конкурсі самодіяльності на льотному факультеті проявила неабиякий талант курсанта. У результаті цього наприкінці першого курсу він став солістом вокальної групи університету "Форсаж". Згодом наївні ліричні пісні шкільних років у його репертуарі змінилися на патріотичні з присмаком романтики неба. А ще за чотири роки життя на Слобожанщині він навчився грати на декількох струнних інструментах.

Своїми наставниками Володимир вважає заступника начальника факультету підполковника Олександра Бовта, льотчика-інструктора 203-ої навчальної авіаційної бригади майора Олега Коцаря, художнього керівника гурту "Форсаж" капітана Дмитра Кондратенка, а також багатьох інших, хто допомагає йому отримати фах військового авіатора.

Від початку крайньої льотної практики у квітні поточного року композитор у погонах написав три нові пісні, і всі – про авіацію чи п'ятий океан. Вони увійдуть до нового альбому з робочою назвою "Посвячені небом". Збірник буде закінчено до кінця жовтня 2011 року – часу, коли випускатимуться льотчики у цьому видовому навчальному закладі.

Попереду у сержанта Володимира Кіляра – підготовка до складання державних іспитів з льотної підготовки у Чугуєві, інші випускні випробування та урочиста мить, коли перед загальним строєм університету пролунає команда: "Лейтенант Кіляр, для отримання диплома до трибуни!"

– Нещодавно у мене з'явилася нова мрія, – поділився найпотаємнішим майбутній військовий льотчик Володимир Кіляр. – Під час ритуалу випуску з університету я дуже хочу заспівати декілька своїх та популярних пісень про пілотів, але так, щоб той день запам'ятався на все життя, і – не лише одному мені. Часу на реалізацію цього проекту у мене чимало. Тому зроблю все можливе, аби подарувати людям декілька приємних хвилин!

Дмитро Горбунов.
м. Чугуїв.
Фото автора.

ІНТЕРВ'Ю

Червень – найгарячіша пора у вищих військових навчальних закладах України. Адже саме зараз у вузах працюють Державні екзаменаційні комісії, а майбутні випускники паралельно готуються як до іспитів, так і до урочистостей з нагоди випуску. Втім, що на них чекає завтра? Про це та інше в інтерв'ю із начальником управління особового складу – заступником начальника штабу Командування ПС ЗС України полковником Віктором Плесним.

– Товаришу полковник, сьогодні курсанти-випускники Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба вже готуються до державних іспитів. Чи готові війська приймати поповнення? Чи є вакантні місця для молодих лейтенантів?

– 17 червня 2011 року з Харківського університету Повітряних Сил випускаються більше як 200 лейтенантів. Не усі вони будуть призначені до військових частин Повітряних Сил. Майже п'ята частина випуску спланована до призначення до військових частин Сухопутних військ Збройних Сил України. В основному це випускники факультету протиповітряної оборони Сухопутних військ. Декілька молодих лейтенантів прийдуть до Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Дуже скоро випускники поповнять лави офіцерського корпусу і будуть відігравати значну роль при вирішенні питань підтримання бойової готовності, підвищення рівня бойової підготовки, експлуатації озброєння та техніки, організації служби військ і виховання особового складу.

Військова служба у Збройних Силах України вимагає від кожного з них вміння задіяти особисті ресурси для професійного виконання посадових обов'язків, виховання підлеглого особового складу, ефективного використання озброєння та військової техніки. Кожен з них подолав нелегкий шлях п'ятирічного навчання, але до самостійної роботи як офіцер готовий лише теоретично.

Усі випускники призначаються в частини Повітряних Сил на вакантні посади відповідно до набутого фаху та рівня освіти. В Повітряних Силах Збройних Сил України робота щодо зустрічі, прийняття, розміщення та введення до строю, розпочата ще у грудні минулого року.

Командири військових частин визначили свої потреби щодо випускників та подали дані до Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Їх заявки узагальнювались та склали основу Плану розподілу випускників, який затвердив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України у січні 2011 року.

Відповідно до цього плану в лютому до вищих навчальних закладів були направлені переліки конкретних посад для призначення випускників, на які з урахуванням рейтингу та сімейних обставин було сплановано їх призначення.

Що чекає на лейтенантів?

Сьогодні проект наказу Міністра оборони України про призначення випускників Харківського університету Повітряних Сил погоджений командувачем Повітряних Сил Збройних Сил України та начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України і поданий на підпис Міністру оборони України.

З метою якісного прийняття, розміщення та введення до строю випускників військових навчальних закладів командувачем підписаний відповідний наказ, в якому визначені завдання командирам з'єднань, військових частин, керівникам структурних підрозділів Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. До кожної військової частини управлінням особового складу доведено прізвища лейтенантів, посади, на які вони прибудуть, та їх сімейний стан.

У з'єднаннях та військових частинах Повітряних Сил Збройних Сил України, в які призначаються випускники, відпрацьовані та затверджені Плани роботи з підготовки до зустрічі, прийому, розміщення та введення в стрій випускників військових навчальних закладів у 2011 році. У цих планах передбачені питання зустрічі, розміщення офіцерів-випускників, проведення з ними індивідуальних бесід, заходи із забезпечення житловими приміщеннями, надання допомоги у працевлаштуванні дружин, розміщенні дітей у дитячих садках та інші.

Командири військових частин знають молодих офіцерів, які призначені у їх частини, та готові до їх прибуття.

До кожного випускника буде прикріплено наставника для допомоги йому не тільки в опануванні посади, а й у вирішенні питань соціально-побутового характеру.

Після прибуття офіцера до військової частини командир особисто проводить з ним бесіду про перспективи подальшої служби, коротко знайомить з основними завданнями Повітряних Сил, військової частини та підрозділу, до якого він прибув, і відрекомендовує молодого офіцера особовому складу підрозділу, наставнику.

Необхідно, щоб молодий офіцер у перші дні йшов на службу з бажанням проявити себе з кращого боку, працелюбним та висококопрофесійним фахівцем. Кожен командир повинен відповідно до вимог командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, допомогти йому у вирішенні основного питання щодо забезпечення житлом, а у разі необхідності і в працевлаштуванні дружини та влаштуванні дітей у дитячому садку.

Усі випускники будуть своєчасно зараховані до списків особового складу частини, приймуть справи та посаду та кожному заведуть службову картку.

– ХУПС готує фахівців далеко не за всіма спеціальностями, які є у Повітряних Силах Збройних Сил України. Чи відомо сьогодні, скільки молодих офіцерів з інших ВВНЗ одягне синій однострій?

– Дійсно, хоча Харківський університет Повітряних Сил є основним постачальником військових кадрів для Повітряних Сил, він не готує фахівців виховної роботи, тилу, військових фінансистів, військових медиків, фахівців служби радіоелектронної боротьби, інженерної служби та інших.

Проблема укомплектованості первинних посад гостро стоїть не лише в Повітряних Силах, тому у військових частинах ПС очікується прибуття лише 72 молодих лейтенантів-випускників інших військових навчальних закладів.

У цьому році випускники усіх вищих військових навчальних закладів Міністерства оборони України та військових навчальних підрозділів ВНЗ були розподілені пропорційно відповідно до існуючих потреб. Також було враховано вимоги Орієнтовного плану розподілу випускників (тактичного рівня) вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів у 2011 році, затвердженого начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України 23 березня 2011 року.

– Безперечно, Ви простежуєте кар'єрний шлях випускників минулого року. Чи є молоді офіцери, котрі до завершення першого контракту достроково були звільнені в запас? З яких причин це сталося?

– Звичайно, кожен випускник, який прибув до військової частини Повітряних Сил Збройних Сил України, не залишений без уваги.

З числа молодих офіцерів, які проходять службу у військових частинах Повітряних Сил, понад 70 офіцерів обіймають посади із штатно-посадовою категорією "майор" та близько 450 офіцерів із штатно-посадовою категорією "капітан". Протягом 2010 року близько 230 молодих офіцерів, випускників 2006- 2009 років, призначено на вищі посади, з них зі штатною посадовою категорією "майор", "капітан" – 172.

Про ефективність службової діяльності молодих офіцерів протягом року свідчить результат їх щорічного оцінювання. За підсумками 2010 року близько 40% молодих офіцерів рекомендовані до зарахування в Резерв для просування по службі. Це досить не поганий показник, що свідчить про наполегливість та бажання проходити військову службу.

З метою вивчення процесів адаптації випускників до службової діяльності у військах протягом перших 6 місяців управлінням виховної та соціально-психологічної роботи Командування Повітряних Сил Збройних Сил України проводилося анкетування офіцерів-випускників 2010 року.

У ході дослідження вивчалося питання, за якими напрямами службової діяльності молоді офіцери вважають себе найбільш підготовленими та оцінювався рівень психологічної готовності до виконання завдань за призначенням.

Отримані результати засвідчили, що молоді офіцери досить впевнені у рівні підготовки, отриманої ними у ВВНЗ, мають високий рівень самооцінки щодо психологічної та професійної готовності до виконання завдань за призначенням. Крім того, дослідженням встановлено, що в цілому випускники задоволені умовами організації своєї службової діяльності (84,5% опитаних).

Майже половина випускників впевнено планують проходити військову службу щонайменше до набуття права на пенсійне забезпечення. Ще чверть остаточно не визначились зі своїм майбутнім і мають наміри проходити військову службу лише протягом одного, двох контрактів. Решта військовослужбовців не дали чіткої відповіді про свої плани.

Частка молодих офіцерів, які мають бажання якнайшвидше звільнитись, у порівнянні з минулими роками значно зменшилась. Так, протягом 2009 року близько 40 молодих офіцерів, які не вислужили перший контракт, звільнено, у тому числі 1 випускник 2009 року, у 2010 році – вдвічі менше (з них 2 випускники 2010 року), у 2011 році майже втричі.

В основному звільнення офіцерів відбувались через сімейні обставини, за станом здоров'я та у зв'язку з систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем.

– Не так давно ми писали про те, що у військові частини Повітряних Сил Збройних Сил України приймають на військову службу за контрактом десятки офіцерів запасу. Чи збережеться ця тенденція після того, як Верховна Рада України прийняла Закон, котрим кількість військовослужбовців була дещо зменшена? Чи є шанс у молодих людей, котрі в цивільних ВНЗ отримали підготовку за програмою офіцерів запасу одягти військовий однострій?

– На сьогодні прийняття Закону ще не вплинуло на тенденцію активного прийняття на військову службу офіцерів запасу. Безумовно, задекларроване зменшення загальної чисельності військовослужбовців буде суттєвим фактором щодо зменшення кількості неукомплектованих посад офіцерського складу. Але на теперішній час випускники вищих військових навчальних закладів не можуть покрити й п'ятої частини вакантних первинних посад офіцерського складу, внаслідок чого виникає питання пошуку альтернативних шляхів збільшення рівня укомплектованості офіцерських посад. Одним з таких шляхів є прийняття офіцерів запасу в добровільному порядку на військову службу за контрактом. Тому цей напрямок роботи у Збройних Силах України є одним з пріоритетних.

У Повітряних Силах це питання залишається актуальним та перспективним. Жодне звернення офіцерів запасу до військових частин щодо прийняття їх на військову службу не залишається без уваги, навіть за умови відсутності у військовій частині, до якої звертається офіцер запасу, потреби у таких фахівцях. Доповідь про цих кандидатів подається до управління особового складу штабу Командування Повітряних Сил без зазначення посади. На підставі такої доповіді офіцерами управління спільно з начальниками відповідних родів військ вивчаються дані щодо освіти, проходження військової служби та набутого досвіду. За результатами кандидату пропонуються вакантні посади, які відповідають його фаху або набутому досвіду, через командування військової частини або військовий комісаріат, де він перебуває на військовому обліку.

З метою прискорення оформлення матеріалів для прийняття офіцерів запасу на військову службу Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України ініційовано та за сприянням Головного управління особового складу Генерального штабу Збройних Сил України вирішено питання про недоцільність проходження матеріалів на кандидатів для Повітряних Сил через Командування Сухопутних військ, а також впроваджено надання доповідей про відібраних кандидатів з використанням засобів АСУ "Дніпро". Це забезпечило зменшення терміну оформлення необхідних документів для прийняття офіцерів запасу на військову службу наказами Міністра оборони України більше ніж на місяць. Для удосконалення роботи у військових частинах Повітряних Сил щодо прийняття офіцерів запасу на військову службу управлінням особового складу відпрацьовано та доведено до військових частин розпорядження командувача Повітряних Сил з визначенням алгоритму прийняття на військову службу та зразками документів, які оформлює військова частина.

Також робота з прийняття офіцерів запасу на військову службу в значній мірі активізована і військовими частинами, які налагодили взаємодію з місцевими періодичними виданнями та надають оголошення про перелік вакантних посад офіцерського складу. На всіх контрольно-перепускних пунктах військових частин розміщені оголошення про наявність вакантних посад та наявність на офіційному сайті Міністерства оборони України сторінки щодо порядку прийняття на військову службу за контрактом осіб офіцерського складу з зазначенням електронної адреси сайту, електронної поштової скриньки та номерів контактних телефонів. Між військовими частинами та міськими (районними) військовими комісаріатами налагоджена тісна взаємодія з вивчення офіцерів запасу, які виявили бажання проходити військову службу.

За результатами цієї роботи вже з початку року до військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України прибуло 54 офіцери, у порівнянні з аналогічним періодом минулого року – лише 42.

В умовах сьогодення зменшення чисельності особового складу Збройних Сил України не забезпечить 100% укомплектованості посад офіцерського складу, тому шанс бути прийнятим на військову службу залишається, цього ніхто поки що не збирається скасовувати.

Спілкувався Віктор Гедз. "Крила України".

Небом живущий

10 июня свой 60-летний юбилей отмечает один из самых известных украинских лётчиков – полковник запаса Виктор Россошанский, в недалёком прошлом – заместитель начальника Государственного авиационного научно-испытательного центра ВС Украины по лётной работе, а сегодня – пилот самого большого в мире военно-транспортного самолёта Ан-124 "Руслан". Это – поистине уникальный и удивительный человек! Военный лётчик-испытатель 1-ого класса, ведущий пилотажной группы "Украинские соколы", кавалер орденов Красного Знамени, Красной Звезды, "За службу Родине в ВС СССР" III степени, Богдана Хмельницкого III степени, знаков отличия Министерства обороны Украины "Доблесть и честь" и Главнокомандующего ВВС ВС Украины "Вишкіл. Злітаність. Відвага"...

Виктор Андреевич Россошанский родился 10 июня 1951 года в семье рабочего в селе Дунаевка Минводского района Ставропольского края. После окончания средней школы юноша пошёл рабочим на Запорожский арматурный завод, а параллельно учился летать в местном учебном авиационно-тренировочном центре на самолете Л-29.

1992-й год. Турне по США и Канаде.

Лётное обучение Виктор решил продолжить в Кинель-Черкасском УАЦ и Кировабадском отдельном учебном полку на самолете МиГ-17. В 1971 году он экстерном окончил Ейское высшее военное авиационное училище лётчиков и получил звание "лейтенант". Для дальнейшего прохождения службы молодого офицера направили в Ленинградский военный округ (город Пушкин), потом – город Смуравьево под Псковом, затем станция Степь в Забайкалье, где он осваивал новейший на то время самолет МиГ-27.

Но мечта летать ещё выше, быстрее, лучше, осваивать самые современные самолёты не давала покоя. Она и привела Виктора Андреевича в Центр подготовки лётчиков-испытателей в городе Ахтубинске. После окончания обучения в Центре майор Россошанский был направлен в 3-е лётное управление 8-ого Государственного научно-исследовательского института в город Феодосия, где проходила испытания авиационная техника морского назначения. Главным направлением деятельности лётно-испытательной эскадрильи, в которую попал Россошанский, к тому времени было испытание самолёта вертикального взлёта и посадки Як-38. Виктор Андреевич в кратчайший срок овладел этой сверхсложной машиной и проводил её лётные испытания непосредственно на палубе корабля.

Вообще за период лётно-испытательной деятельности он освоил почти 45 типов самолётов и вертолётов. Без отрыва от службы заочно в 1984 году Виктор Россошанский окончил Ленинградский институт авиационного приборостроения. Активное участие принимал в испытаниях корабельных самолётов Су-27К и Су-25 УТГ. В числе первых выполнял посадки на авианосец "Адмирал Кузнецов" на самолёте Су-27К.

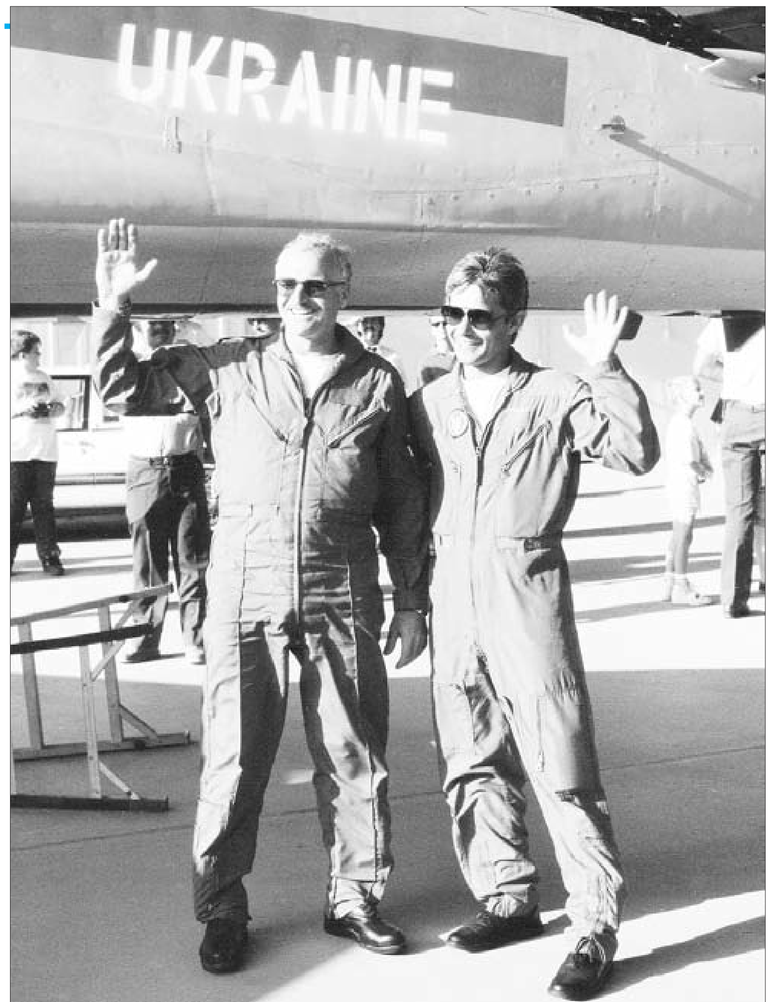
– В начале апреля 1992 года, – вспоминает Виктор Андреевич, – начальник Государственного авиационного научно-испытательного центра поставил мне и полковнику Владимиру Кондаурову задачу прибыть на вертолёте в Саки в распоряжение тогдашнего заместителя командующего Военно-Воздушными Сил Украины генерал-майора Я. Скалько. Из Сак втроем полетели в Винницу. Во время полёта генерал-майор Я. Скалько прояснил ситуацию. Перед нами стояла задача: отобрать лётчиков для выступления в Америке в авиационных шоу. Задача по формированию двух групп лётчиков-пилотажников, поставленная командующим, была выполнена в срок. И вскоре наши соколы показывали свою великолепную выучку и боевую мощь ВВС Украины на 22 аэродромах США и Канады. Выступили хорошо, команда отметилась. Ни на одном шоу мы не опозорили наш сине-жёлтый флаг. У меня было такое впечатление, что даже железо прониклось ответственностью. Это было ощущение общего монолита: люди и техника. Скажу откровенно, что наша группа понравилась представителям диаспоры и простым американцам.

В Америке Россошанский впервые увидел выступления пилотажных групп ВВС США "Грозовые птицы" на самолетах F-16 и ВМС США "Голубые ангелы" на самолетах F-18. Выступления очень впечатлили Виктора Андреевича. И именно эти впечатления повлияли на дальнейшее развитие идеи о создании пилотажной группы в Украине. Но воплотить её в жизнь оказалось не так просто. Более трёх лет кропотливой работы стали фундаментом, на котором и базировалась мечта, воплощённая в жизнь. Сначала был "ромб" – четвёрка МиГ-29, в состав которой, кроме Виктора Андреевича, вошли полковники В.Топонарь и С.Дудкин, подполковник Э. Сотников. В составе шестёрки к ним присоединились полковник П.Королёв и подполковник С.Ковалёв. В 1998 году произошла беда – во время выполнения посадки погиб первый "солист" группы полковник С.Дудкин. Со временем перестал выполнять полёты по состоянию здоровья, а позже и уволился из рядов Вооружённых Сил Украины полковник П.Королёв.

За время своего существования группа получила чрезвычайную популярность не только у нас, но и за границей. Её уникальность состояла в том, что на серийных боевых самолётах в мире тогда выступало всего 5 пилотажных групп: 2 – в США, 2 – в России и наши "Украинские соколы". Другие пилотажные группы использовали лёгкие учебно-тренировочные самолёты. Благодаря высокому мастерству и высокому уровню лётной подготовки всех лётчиков-испытателей, количество тренировочных полётов эскадрильи было значительно меньшим в сравнении с аналогичными заграничными группами. При этом зре-

После первой посадки на палубу авианосца самолёта Су-27К.

лищный эффект от выступлений "Украинских соколов" ничуть не меньший. Украинская группа выполняла такие элементы пилотажа, которые никто, кроме неё, в мире не выполнял. Например, "колокол" парой. Это когда два самолёта в плотном строю почти вертикально набирают высоту, с потерей скорости до нуля замирают и дальше садятся на хвост, потом опускают нос и почти вертикально пикируют. Причем – абсолютно синхронно. Очень сложным элементом является перевёрнутый полёт парой. Сложность заключается в том, что пилотирование в положении вниз головой требует перестройки восприятия и отличной координации. Во время выступлений группа демонстрировала практически весь перечень фигур высшего и сложного пилотажа. Причём делала это в разных строях: "треугольник", "ёлка", "ламбда", "ромб".

Наиболее сложна для группового выполнения "бочка" в одной плоскости. Хотя при наблюдении с земли создаётся впечатление, что ничего сложного нет. В процессе её выполнения ведомые, особенно крайние, выполняют сложное пространственное движение. На ведущем, которым и был всегда Виктор Андреевич Россошанский, лежала большая ответственность относительно соблюдения параметров полёта. При его любых ошибочных действиях могут быть созданы опасные условия пилотирования для ведомых, а иначе не будет зрелищности для зрителей. Но допущение любых ошибок – не для Виктора Андреевича. Он делал выступления группы чёткими и красивыми, чтобы все зрители были в восторге. И поверьте, ему это удавалось!

Несмотря на все препятствия и проблемы, которые стояли на пути, Виктор Андреевич был доволен своей работой и, конечно, гордится тем, что в нашей стране была такая пилотажная группа, которую он возглавлял долгие годы. Своим созданием и существованием группа обязана именно ему, первому в строю "Украинских соколов", лётчику с большой буквы – Виктору Андреевичу Россошанскому.

За годы службы и лётной работы Виктор Андреевич зарекомендовал себя не только прекрасным пилотом, но и проявил выдающиеся командирские способности. Долгие годы командуя 168-м лётно-испытательным комплексом ГАНИЦ, а затем – и в должности заместителя начальника ГАНИЦ по лётной подготовке – он принимал непосредственное участие в создании и отработке документов, регламентирующих лётно-испытательную работу и деятельность пилотажной группы. Так, при его участии было создано "Положение о пилотажных группах ВВС Украины", "Положение про лётно-испытательные станции авиационно-ремонтных заводов" и ряд других документов. Благодаря его таланту организатора была создана и успешно функционировала первая в стране школа лётчиков-испытателей, выпускники которой сейчас продолжают испытывать и облётывать авиационную технику и в ГНИЦ, и на лётно-испытательных станциях отечественных АРЗ, и в АНТК имени О.К.Антонова.

Уволившись в 2002 году в запас, Виктор Андреевич не только не потерял связь с небом, но и освоил новые для себя высоты. Лётчик переучился и освоил самолёты Ил-76 и Ан-124, получил пилотское свидетельство и сейчас, имея за плечами богатый лётный и жизненный опыт, работает в авиакомпании "Авиалинии Антонова", успешно выполняет задачи по перевозке различных грузов на самолёте Ан-124 "Руслан" в самые отдалённые уголки нашей планеты.

Владимир Алексеев. "Крила України". Фото из архива редакции.

ДЕНЬ ЧАСТИНИ

4 червня в Озерненському гарнізоні, що на Житомирщині, відбулися урочистості з нагоди 69-ої річниці з дня створення бригади тактичної авіації, якою командує полковник Валентин Листопад.

За крок до ювілею

Свято почалося з шикування особового складу біля пам'ятника "Слава авіаторам". В урочистій обстановці були внесені, крім Державного прапора України, Бойовий прапор 894-ого винищувального авіаційного полку та вимпел Міністра оборони України "За мужність та військову звитягу".

З Днем частини особовий склад бригади привітали голова Житомирської районної державної адміністрації Андрій Кулик, перший заступник голови Новогуйвинської селищної ради (до речі, згідно із Указом Президента України, Новогуйвинська селищна рада є шефом частини) Володимир Даниленко, заступник командира Повітряного командування "Центр" з авіації полковник Андрій Ярецький, заступник директора Житомирського регіонального управління "Приватбанку" Вадим Хиля, командири частин Озерненського гарнізону та представники командування інших авіаційних бригад. Благословив військовослужбовців частини на подальші успіхи в бойовій підготовці ієрей храму святих Кирила та Мефодія отець Димитрій.

– Говорячи про сьогоднішній день частини, – зазначив полковник В.Листопад, – неможливо не відзначити тих, хто сьогодні стоїть на захисті Батьківщини. Успіхи частини – це завзята, самовіддана праця всіх офіцерів, прапорщиків, сержантів, солдатів і працівників Збройних Сил України. Сьогодні мені хочеться назвати прізвища військовослужбовців, хто з честю виконує службовий обов'язок, роблячи свій внесок у справу зміцнення та підтримання славних бойових традицій частини. Це – підполковники Сергій Кравчук, Олексій Захарчук, Іван Петренко й Олександр Довгач, майори Олексій Замига, Вадим Мороз, Володимир Юрчук та Олександр Ступак, капітани Василь Давидчук, Костянтин Богуш і Олександр Рачинський, старші прапорщики Олег Пастушенко та Олександр Пачкурний, сержант Сергій Матвійчук та багато інших.

Після урочистого мітингу, під звуки маршу у виконанні військового оркестру 95-ої Житомирської окремої аеромобільної бригади під диригуванням начальника оркестру – військовий диригент – старшого лейтенанта Віктора Цапури) підрозділи частини урочистим маршем пройшли по центральній дорозі Озерного. Мешканці селища були приємно здивовані вишколом парадного розрахунку, який готується до параду з нагоди 20-ої річниці Незалежності України на Хрещатику.

На майданчику біля 52-го гарнізонного Будинку офіцерів свою майстерність та вміння продемонстрували знову ж таки військовий оркестр та взвод розвідувальної роти 95-ої Житомирської окремої аеромобільної бригади, де командиром полковник Станіслав Чумак.

Також приємне враження залишив виступ гурту "Житичі" під керівництвом В'ячеслава Свириденка. Його дуже сподобались мешканцям селища Озерне.

Андрій Жданов. смт. Озерне. Фото Олексія Матвійчука.

БЕЗПЕКА

Израиль переместил “Железный купол” ближе к сектору Газа

Израиль переместил батарею противоракетного комплекса “Железный купол” (iron Dome), размещенную в марте 2011 года в пригороде Беэр-Шева, в пригород Сдерота, сообщает Reuters. Этот город расположен в четырех километрах от границы с сектором Газа. Здесь комплекс будет проходить испытания на способность перехватывать ракеты малого радиуса действия. В общей сложности, на боевом дежурстве в Израиле стоят две батареи “Железного купола”.

Первая батарея “Железного купола” была развернута 27 марта 2011 года в пригороде Беэр-Шева. Вторая батарея встала на боевое дежурство 4 апреля 2011 года. По данным агентства, оба комплекса сумели перехватить восемь из девяти ракет типа “Катюша”. Следует отметить, что “Железный купол” пока находится в стадии опытной эксплуатации. Ранее проводилась его проверка на способность перехватывать ракеты противника с дальностью полета от четырех до 40 километров.

Ранее некоторые израильские СМИ писали, что вблизи границы с сектором Газа “Железный купол” может оказаться бесполезен. Дело в том, что комплексу необходимо 15 секунд для обнаружения ракеты, наведения и запуска противоракеты Tamir. При этом ракеты, выпущенные с территории сектора Газа, долетают до приграничных городов быстрее, чем за 15 секунд. По данным компании-производителя “Железного купола” Rafael, эти сведения не верны.

Министерство обороны Израиля ранее обнародовало планы развертывания “Железного купола”: первые батареи должны быть размещены на границе сектора Газа, а позже – вдоль границы с Ливаном. Согласно последней оценке военных, для прикрытия этих районов необходимо 10-15 батарей. Часть из них будет закуплена на средства, выделенные правительством США. Ранее Конгресс США запланировал бюджетные расходы в размере 203,8 миллиона долларов на оказание помощи Израилю в покупке нового противоракетного комплекса.

До тех пор, пока все батареи “Железного купола” не встанут на боевое дежурство, в Израиле будет производиться ротация комплекса. Предполагается, что каждые несколько месяцев батареи “Железного купола” будут менять местоположение.

НА РІВНІ ПЛІТОК

Осаму бин Ладена застрелили “свиными” пулями

“Отряд 6” “Морских котиков” США использовал для уничтожения Осамы бин Ладена пули, смазанные свиным салом. Как пишет газета The Daily Mail, если верить сайту компании Silver Bullet Gun Oil, выпускающей оружейную смазку, такие пули “предотвращают попадание исламо-фашистских террористов в райские кущи Аллаха”. Оружейная смазка, которую закупает и Морская пехота США, на 13 процентов состоит из жидкого свиного жира.

Сайт Silver Bullet Gun Oil принадлежит человеку, называющему себя The Midnight Rider (“Полуночный рыцарь”) и Warrior of YAHWEH (“Воин Яхве”). Согласно его утверждению, он является бывшим морским пехотинцем, снайпером. На сайте компании размещены и фотографии производственного цеха, выпускающего и фасующего оружейную смазку. Фасовкой занимаются люди в камуфляжах Морской пехоты США, которые приобрести гражданским практически невозможно.

Если верить информации на сайте, “свиная” оружейная смазка производится с июня 2004 года. С тех пор “тысячи бутылок со смазкой” были поставлены всем родам войск вооруженных сил США. Стоимость “антиисламской” смазки составляет 8,95 доллара за бутылку объемом 4 унции (118 миллилитров). Свиной жир, используемый в продукции Silver Bullet Gun Oil производится в соответствии со стандартами министерства сельского хозяйства США.

Операция по ликвидации Осамы бин Ладена была проведена американским спецназом в ночь на 2 мая 2011 года. Террориста застрелили в своем особняке в пакистанском городе Абботабаде. Считается, что для его уничтожения была также использована особая засекреченная версия вертолета UH-60M Black Hawk.

ВИПРОБУВАННЯ

США испытают в Афганистане новую активную защиту

Управление перспективных исследовательских проектов (DARPA) совместно с войсками быстрого оснащения Армии США в конце 2011-го – начале 2012 года начнет испытания в Афганистане новой системы активной защиты легких бронемашин Iron Curtain (IC-APS). Как сообщает Aviation Week, в полевых испытаниях примут участие четыре бронетранспортера HMMWV, оснащенные Iron Curtain, призванной защищать машины от снарядов и противотанковых ракет.

Разработка IC-APS велась на протяжении нескольких лет компанией Artis при финансировании DARPA. Система уже прошла несколько испытаний на полигоне. В 2009 году DARPA приняла решение на объединение системы IC-APS с системой обнаружения снайперского огня Crosshair. Если первая будет защищать бронемашины от снарядов и ракет, то последняя – выявлять огневые точки противника, откуда ведется огонь из стрелкового оружия.

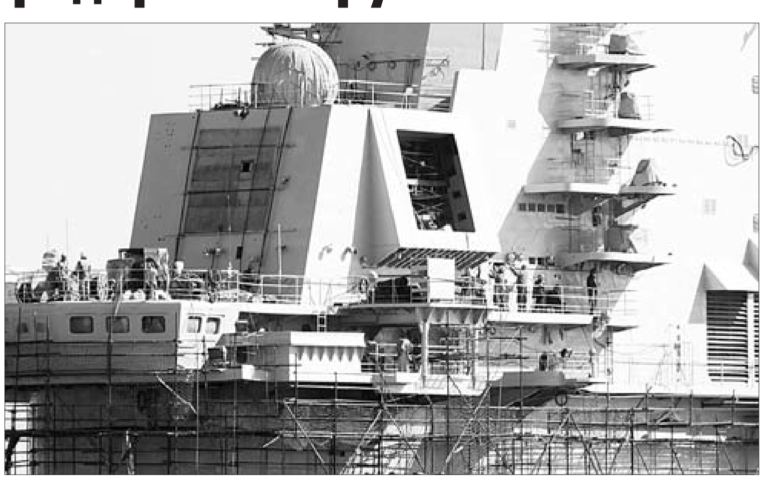

Подробности относительно IC-APS практически не известны. В системе используется импульсно-доплеровский радар CrossCue, который позволяет обнаруживать, классифицировать и отслеживать траекторию полета боеприпаса, представляющего опасность. При приближении ракеты или снаряда на расстояние нескольких дюймов от бронемашины, производится отстрел средства противодействия. Это средство выстреливается строго вниз с крыши машины для уменьшения сопутствующего ущерба, а поражение снаряда производится прямым попаданием.

Средства противодействия предполагается размещать по периметру крыши и на капоте тестовых HMMWV. По данным DARPA, IC-APS способна обеспечить защиту машины как на стоянке, так и в движении. При этом не уточняется, насколько эффективно система способна обеспечить безопасность транспортного средства при ведении огня по нему сверху или при обстреле HMMWV сразу несколькими противотанковыми ракетами с разных точек. Неизвестно также, способна ли система обеспечить защиту от ракет с тандемной кумулятивной боевой частью.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Китайский авианосец получил радары и вооружение

Китайское судостроительное предприятие Changxingdao Shipyard установило на перспективный китайский авианосец “Ши Лан” (бывший “Варяг”) радиолокационные станции, некоторые электронные системы и вооружение, сообщает Strategy Page.

В частности, на авианосец были установлены четыре антенны с активной фазированной решеткой китайской разработки. Модель радара, который применяется на авианосце, не уточняется. По данным издания, установленная на “Ши Лан” РЛС по своим параметрам схожа с американскими радарами системы Aegis. Кроме того, на корабль было погружено электронное оборудование. Предположительно, на “Ши Лан” будет развернута информационно-вычислительная сеть.

“Ши Лан” также получил модернизированную артиллерийскую установку Type 730. Она представляет собой пушку калибра 30-миллиметров с вращающимся блоком из десяти стволов. На авианосец также был установлен корабельный зенитный ракетный комплекс FL-3000N, способный поражать воздушные цели на дальности до девяти километров. В состав комплекса входит пусковая установка на 24 ракеты, диаметр которых составляет 12 сантиметров, а длина – два метра.

В настоящее время на корабле ведутся работы по ремонту и модернизации. Ранее предполагалось, что в конце 2011 года начнутся ходовые испытания китайского авианосца, который уже до конца 2012 года может быть принят на вооружение. Министерство обороны Китая намерено создать на базе “Варяга” серию собственных авианесущих кораблей.

АРСЕНАЛ

Обнародованы данные о мировом ядерном вооружении

Мировые ядерные державы располагают 5027 развернутыми ядерными боеголовками, говорится в отчете Стокгольмского института исследования проблем мира (SIPRI). Кроме того, эти страны располагают 15,5 тысячами ядерных боеголовок, не стоящих в настоящее время на боевом дежурстве. Крупнейшими ядерными державами, по данным SIPRI, являются Россия (2427 боеголовок), США (2150) , Франция (290) и Великобритания (160).

Всего на вооружении в мире стоят 20530 ядерных боеголовок, как размещенных на носителях, так и находящихся на складах. В 2009 году этот показатель составлял 22,6 тысячи единиц. По данным стокгольмского института, в настоящее время ядерным оружием, помимо перечисленных крупных держав, располагают Китай (200 боеголовок), Индия (80-110), Пакистан (90-110) и Израиль (80). Перечисленные страны содержат ядерное оружие на хранении; в настоящее время оно не стоит на боевом дежурстве.

22 марта 2011 года Россия и США обменялись данными о составе и местах дислокации стратегических ядерных вооружений. Обмен данными был произведен в рамках договора о сокращении стратегических и наступательных вооружений (СНВ-3). В начале июня эти сведения были обнародованы американским внешнеполитическим ведомством. Согласно этим данным, США располагают 1800 стоящими на вооружении боеголовками, а Россия – 1537-ю.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ПЛАНИ

Индия за два года запустит 12 иностранных спутников

Индийская организация космических исследований (ИСРО) в ближайшие два года разместит на орбите 12 иностранных космических аппаратов, сообщил журналистам председатель ИСРО Кумарасвами Радхакришнан.

"Через наше коммерческое подразделение Antrix Corporation мы получили заказы из Канады, Индонезии, Германии и других европейских стран на запуски в течение двух лет дюжины спутников на геосинхронные орбиты", – сказал председатель ИСРО.

Четыре спутника будут запущены для Канады, по два для Индонезии и Германии, один для Люксембурга. Оставшиеся три спутника будут отправлены в космос для нужд европейских университетов.

Как уточнил представитель корпорации Antrix, немецкий спутник Т-Мар для экологических исследований весит 800 килограммов. Остальные спутники будут весить 80-100 килограммов. Также идут переговоры о запуске на низкую орбиту французского спутника дистанционного зондирования Земли EnMAP.

Эти аппараты, самый крупный из которых весит менее тонны, будут выведены на орбиту при помощи ракеты PSLV (Polar Satellite Launch Vehicle – ракета-носитель для вывода спутников на полярную орбиту).

"За исключением немецкого спутника, все эти аппараты очень маленькие – это мини- и микроспутники. Кроме Индии практически никто и не занимается коммерческим выводом таких маленьких спутников в космос. Они будут запущены группами по несколько штук", – сказал РИА "Новости" пресс-секретарь ИСРО Сатиш, добавив, что запуск осуществляется по "международным ценам".

За последние 10 лет Индия отправила в космос 26 иностранных спутников для различных стран, включая Германию, Израиль, Южную Корею и Сингапур, передает РИА "Новости".

НАВІГАЦІЯ

Роскосмос наращивает точность ГЛОНАССа

В ближайшие один-два года точность работы приемников ГЛОНАСС планируется увеличить практически втрое. Об этом на V международном форуме по спутниковой навигации сообщил замглавы Федерального космического агентства (Роскосмоса) А. Шилов.

"За ближайшие один-два года нам необходимо достигнуть точности в один-два метра", – сказал А.Шилов, добавив, что сейчас данный показатель составляет 6 м.

По его словам, для успешной работы системы ГЛОНАСС необходимо наличие на орбите не менее 24 спутников. Он отметил, что орбитальная группировка будет доведена до этого в августе с.г. после очередного запуска спутника "ГЛОНАСС-М". Сейчас три космических аппарата проходят испытания, а один новый тестируется.

"В июле-августе запустим один "ГЛОНАСС-М", в сентябре-октябре будет еще три запуска (навигационных спутников) с Байконура", – уточнил он. А.Шилов отметил, что перед запусками следует провести все необходимые тесты и соблюсти меры предосторожности.

Замглавы Роскосмоса сообщил, что на сегодня системой ГЛОНАСС оснащены 23% воздушных судов РФ, 87% морских и речных судов, 80% автотранспорта (речь идет о государственном транспорте), передает РБК.

ЕКСПЕРИМЕНТ

Экипаж "Марс-500" избежал конфликтов, но страдает проблемой "обратного пути"

Эксперимент "Марс-500" по имитации 520-суточного пилотируемого полета на Красную планету и обратно отметит 3 июня год с начала осуществления, сообщает пресс-служба Института медико-биологических проблем РАН, на территории которого проводится эксперимент.

"За период с начала 520-суточной изоляции не было отмечено существенных изменений состояния здоровья участников эксперимента. Ряд медицинских ситуаций, отмеченных у участников, потребовали назначения лечебно-профилактических мероприятий, которые были достаточны и адекватны", – говорится в пресс-релизе ИМБП, поступившем в "Интерфакс-АВН".

В нем отмечается, что по экспертному заключению врачебно-экспертной комиссии ИМБП от 23 мая 2011 года все участники экипажа по состоянию здоровья были допущены к дальнейшему участию в эксперименте.

"В настоящий момент психологическое состояние экипажа соответствует прогнозам специалистов. При этом отмечаются проявления "проблемы обратного пути", усугубляемые психической астенизацией на фоне сенсорной депривации и монотонии", – говорится в сообщении института.

В пресс-релизе отмечается, что у участников эксперимента нет замечаний по качеству продуктов питания.

"В процессе эксперимента на основании результатов оценки состояния испытателей с учетом высказываемых ими замечаний выдавались рекомендации по коррекции рациона питания, предусматривающие уменьшение калорийности путем временного исключения из потребления отдельных продуктов", – сообщает пресс-служба ИМБП.

В пресс-релизе говорится, что нет срывов или переносов на другие сроки выполнения научной программы на борту "марсолета". "У исследователей, включая зарубежных, нет замечаний по качеству передаваемой первичной научной информации. Они положительно оценивают деятельность экипажа по выполнению научных исследований", – отмечается в сообщении.

Пресс-служба ИМБП также информирует, что в экипаже не наблюдалось конфликтных ситуаций и что вмешательства наземных служб не требовалось.

"Трудности при выполнении некоторых сложных исследовательских методик преодолевались экипажем коллективно. Надо отметить, что культуральные различия и языковые трудности не влияют на качество выполняемой деятельности. В общении преобладает конструктивный доброжелательный стиль", – отмечается в сообщении.

Командир экипажа пользуется авторитетом и является как формальным, так и неформальным лидером, говорится в пресс-релизе.

Эксперимент "Марс-500" стартовал 3 июня 2010 года. Международный экипаж возглавил российский участник Алексей Ситев. Место врача занял Сухроб Камолов. Одно из трех мест исследователей также было отдано российскому участнику Александру Смолеевскому. Француз Роман Шарле выполняет в экипаже обязанности бортинженера "марсолета", Диего Урбина и Ван Юэ занимаются научной работой в должности исследователей.

Эксперимент включает три этапа: "перелет" с Земли на Марс, "пребывание на марсианской поверхности" и "возвращение" на Землю. В настоящий момент идет заключительная часть эксперимента.

Участники проекта осуществили три "выхода" на поверхность Марса, во время которых взяли условные пробы грунта, откололи куски скалы, провели имитацию нештатной ситуации с условным травмированием одного из участников, а также нашли аномалии – магниты в виде костей.

Возвращение "марсонавтов" на Землю запланировано на 5 ноября 2011 года.

АМБІЦІЇ

Китай создает собственную глобальную спутниковую систему

Китайская региональная навигационная спутниковая система "Компас" будет эволюционировать и превратится в глобальную, сообщил представитель Китайской национальной администрации по глобальным навигационным спутниковым системам Ванг Дзю.

"Сегодня группировка системы "Компас" составляет три спутника. На втором этапе численность аппаратов будет доведена до 14. При этом система сможет полностью охватывать Тихоокеанский регион", – сказал Ванг Дзю на открывшемся в Москве международном форуме по спутниковой навигации.

Он сообщил, что второй этап развития системы "Компас" уже начал реализовываться. В частности, в апреле Китай уже запустил восемь навигационных спутников.

По словам представителя китайской администрации, третий этап развития системы "Компас" предусматривает увеличение орбитальной группировки до 35 космических аппаратов.

При этом, по его словам, спутники смогут передавать по десять сигналов в трехчастотных диапазонах. Он отметил, что в Китае проводится большая работа по созданию наземной аппаратуры потребителей, а также по использованию системы "Компас" в интересах мониторинга земной поверхности, в частности пожаров, наводнений, пишет "Газета.Ru".

Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"
www.space.com.ua

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

13-19 червня

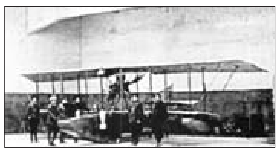
13 червня 1934 р. *народився заслужений діяч науки і техніки України, Генеральний директор НВО "Хартрон" (1990-2002) Я.Є.Айзенберг.*

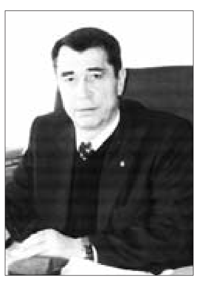
13 червня 1946 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова, майстер спорту України міжнародного класу А.З.Моїсєєв.*

13 червня 1951 р. *народився начальник військ протиповітряної оборони Командування Сухопутних військ ЗС України В.В.Новосьолов.*

14 червня 1914 р. *здійснив перший політ літаючий човен М-1 конструкції Д.П.Григоровича.*

14 червня 1948 р. *народився президент – голова правління ДАХК "Артем" С.М.Смаль.*

14 червня 1950 р. *народився заступник директора концерну "Авіавоєнремонт" О.Т.Мальченко.*

14 червня 1971 р. *народився заступник Міністра оборони України І.М.Кушнір.*

15 червня 1890 р. *народився піонер ракетної техніки В.В.Разумов.*

15 червня 1942 р. *народився директор корпорації "Науково-виробниче об'єднання "Небо України" М.С.Рябець.*

15 червня 1947 р. *народився заступник командувача ВПС України з озброєння – головний інженер (1992-1994) В.А.Варивода.*

15 червня 1949 р. *народився директор Департаменту утилізації компонентів ракетного палива, ракет і боєприпасів МО України П.О.П'ятибрат.*

15 червня 1956 р. *народився командир Повітряного командування "Центр" О.І.Титаренко.*

15 червня 1960 р. *здійснив перший політ транспортний вертоліт-кран Мі-10, Г.В.Альфьоров, Б.В.Земсков.*

15 червня 1963 р. *народився Міністр надзвичайних ситуацій України В.І.Балога.*

15 червня 1963 р. *на озброєння РВСП прийняли БР шахтного базування Р-12У, Р-14У і Р-16У.*

Командующий Парадом Победы

Надо спасать Сталинград!

Продовження. Початок в №21,22.

После возвращения из госпиталя, в начале июля 1942 года, Рокоссовский получил назначение на должность командующего войсками Брянского фронта. К этому времени на воронежском направлении сложилась острая оперативная ситуация. Начав здесь наступление, 28 июня враг прорвал оборону Брянского и Юго-Западного фронтов в трехсоткилометровой полосе и проник в глубину расположения советских войск на 150-170 километров. При этом он форсировал Дон и ворвался в Воронеж. В связи с этим Брянский фронт был разделен на два. Часть войск принял новый, Воронежский фронт, а остальными предстояло руководить Рокоссовскому. В августе 1942 года, после упорных боев с противником, который безуспешно пытался продвинуться на север вдоль Дона, войска Брянского фронта перешли к обороне.

За минимальный срок Константин Константинович сорвал замыслы противника, фронт стабилизировался надолго, и командующий стал высвобождать и выводить из боя для пополнения и отдыха одно соединение за другим, в том числе и танковые корпуса….

Немцы, почувствовав, что оборона здесь крепкая, направили свои главные усилия на юго-восток. Преодолевая сопротивление частей Юго-Западного фронта, вражеские колонны рвались вперед, добиваясь новых успехов.

По приказу Ставки ушли на Юго-Западный фронт один, второй, третий танковые корпуса…. В начале сентября обстановка резко обострилась. Противнику удалось форсировать Дон, преодолеть междуречье Дона и Волги, завязать ожесточенные бои на окраине Сталинграда. Вызванный к аппарату ВЧ Рокоссовский услышал голос Верховного Главнокомандующего: "…. Предлагаем Вам принять командование фронтом под Сталинградом".

Уже на следующий день после телефонного разговора со Сталиным Рокоссовский был в Москве.

Позже Константин Константинович вспоминал: "… Сталин был мрачен. Ходил молча. Вдруг резко остановился и, глядя мне в глаза, сказал сухо, почти сердито:

– Надо спасать Сталинград!

Поверьте мне – я вздрогнул. До предела откровенная фраза была подобна удару…".

Из Москвы в Сталинград Рокоссовский летел вместе с Г.К.Жуковым. В разговоре Жуков заметил, что задача Донского фронта будет весьма сложной…

С прибытием Рокоссовского этот фронт стал полностью самостоятельным, тогда как ранее он находился в оперативном подчинении командующего Юго-Восточным фронтом генерала Андрея Еременко. На новом месте Рокоссовский, как всегда, начал с упорядочения управления войсками. Твердо взял в руки все нити, связывающие штаб с войсками. Войска фронта, растянувшиеся по фронту на 400 километров, – несколько общевойсковых и одна танковая армия – нависли с севера над группировкой гитлеровцев, прорвавшихся к Волге. И К.Рокоссовский, спустя некоторое время, приступил к подготовке своих войск для участия в сталинградском контрнаступлении, в котором Донскому фронту предстояло сыграть весьма существенную роль…

28 сентября Сталинградский фронт был переименован в Донской. Командующим стал генерал-лейтенант К.Рокоссовский.

Боеприпасы, укомплектование штабов, подразделений, зимнее обмундирование, изучение противника, развертывание госпиталей, подготовка младших командиров, солдатский рацион – десятки вопросов, больших и малых, срочных и неотложных…. Командующий фронтом лично проверял выполнение своих указаний. Вспоминая те дни, маршал войск связи Иван Пересыпкин писал: " Бывая часто с Рокоссовским в штабе фронта, а также в войсках, я имел возможность наблюдать, как он руководил войсками и работал. Безусловно, это был выдающийся человек, полководческий талант и богатые дарования которого еще больше раскрылись в последующем ходе Великой Отечественной войны".

Командующий войсками Донского фронта генерал-лейтенант К. Рокоссовский на боевой позиции в р-не г.Сталинграда.

В начале ноября из Ставки прибыл генерал армии Г.Жуков. Бойцы и командиры ориентировались мгновенно: прибыл Жуков – жди наступления, здесь самая главная точка войны. Так оно и оказалось. Жуков сообщил новость чрезвычайной важности и чрезвычайной секретности: разработан план окружения и разгрома группировки немецких войск в районе Сталинграда. Эта задача возлагалась на войска трех фронтов: Юго-Западного, Сталинградского и Донского. Тремя клиньями они должны нанести удар по обороне противника и на третий день соединиться с войсками Сталинградского фронта, наносящими встречный удар у района Сарпинских озер. Так будет создан внешний фронт окружения гитлеровцев.

В обстановке совершенной секретности началась подготовка операции. По ночам подходили эшелоны с танками, артиллерийскими орудиями, боеприпасами, а днем открыто производились земляные работы на переднем крае, создавая у противника впечатление, что советские войска на этом участке фронта переходят к долговременной обороне….

В ночь на 19 ноября 1942 года генерал-лейтенант К.Рокоссовский с группой генералов прибыл на вспомогательный пункт управления. Ровно в 7.30 сотнями стволов заговорила артиллерия, мутными бликами вспыхивали дальние разрывы тяжелых снарядов и реактивных мин. Час и двадцать минут дрожала земля и небо – артиллерия молотила передний край обороны немецких войск, крошила их огневые позиции, вгоняла в землю пулеметные гнезда. Позже этот день, 19 ноября, будут называть по-разному: День Сталинской артиллерии, советской артиллерии, а еще позже – Днем Ракетных войск и артиллерии, но ежегодно артиллеристы в этот праздничный день вспоминают тех, кто в грозные дни под Сталинградом повернул вспять, назад колесо войны….

Немецкие войска бешено сопротивлялись, дрались с ожесточением, с бессмысленной яростью обреченных. С одной стороны Волга, с другой – тысячи километров заснеженных полей до недосягаемого, как звезда небесная, фатерланда.

Пять суток войска трех советских фронтов – Донского, Юго-Западного и Сталинградского – вели ожесточенные бои с противником. Передовые части советских войск замкнули кольцо окружения Сталинградской группировки немецких войск. Перед Донским и Сталинградским фронтами теперь стояла новая задача – пленить или уничтожить окружённые войска противника. Кольцо окружения медленно сжималось, каждый шаг советским войскам давался ценой огромного напряжения сил. Ударили сильные морозы. Степные ветры сугробами перекрыли дороги…. Одному из авторов этой статьи в середине 80-х годов прошлого столетия пришлось в декабре-январе побывать в местах былого сражения, почувствовать лютый холод и снежные бураны, понять, что творилось на этих бесконечных заснеженных просторах зимой 1942-1943 годов…

Государственный Комитет Обороны решил поручить К.Рокоссовскому руководство по разгрому окруженных под Сталинградом войск 6-й немецкой армии. Получив боевую задачу, Донской фронт был усилен тремя армиями: 57-й под командованием Федора Толбухина, 64-й под командованием Михаила Шумилова и 62-й под командованием Василия Чуйкова. План разгрома окруженной вражеской группировки предусматривал нанесение мощного удара с запада на восток, расчленить 6-ю армию Паулюса, разорвать все ее связи, нарушить управление войсками, лишить аэродромов… и добить!

Рокоссовскому никогда не было свойственно чувство мести. Профессиональный военный, он не терпел жестокости. Рокоссовский подумал о тысячах немецких солдат, которые, забившись в промерзшие окопы-норы, слушают разгулявшуюся вьюгу. Впереди у них только смерть. Смерть от снарядов, бомб, пуль, от холода и

голода.… Константин Константинович связался со Ставкой, изложил свое предложение о посылке ультиматума Паулюсу. Ставка предложение одобрила. Текст ультиматума командующему 6-й германской армии генерал-полковнику Паулюсу был разработан. Он гласил: "6-я германская армия, соединения 4-й танковой армии и приданные им части усиления находятся в полном окружении с 23 ноября 1942 года… В условиях сложившейся для вас безысходной обстановки во избежание напрасного кровопролития предлагаем вам принять условия капитуляции.…

…. Мы гарантируем всем прекратившим сопротивление офицерам и солдатам жизнь и безопасность, а после войны возвращение в Германию. Всем сдавшимся в плен офицерам, унтер-офицерам и солдатам немедленно будет установлено нормальное питание. Всем раненым, больным и обмороженным будет оказана медицинская помощь.

…. Ваш ответ ожидается в 10 часов 00 минут по московскому времени 9 января 1943 года в письменном виде через лично Вами назначенного представителя.…

При отклонении Вами нашего предложения о капитуляции предупреждаем, что войска Красной Армии и Красного Воздушного Флота будут вынуждены вести дело на уничтожение окруженных германских войск…

Представитель Ставки Верховного Главнокомандования Красной Армии генерал-полковник артиллерии Воронов.

Командующий войсками Донского фронта генерал-лейтенант Рокоссовский".

Паулюс и его генералы отказались принять ультиматум. Вспоминая те дни, Рокоссовский писал: "Немецко-фашистскому командованию предоставлялась возможность предотвратить катастрофу, нависшую над окруженными войсками.… Наша попытка проявить гуманность к попавшему в критическое положение противнику не увенчалась успехом.… Нам оставалось сейчас одно – применить силу".

10 января 1943 года снова грянул артиллерийский гром. Начался штурм.… 31 января был пленен в Сталинграде, в подвале универмага, командующий 6-й немецкой армией генерал-фельдмаршал Паулюс.… Среди пленных оказалось 24 генерала.

Заслуги К.Рокоссовского в Сталинградской битве были отмечены орденом Суворова 1 степени. Войска же его фронта, переименованного в Центральный, перебрасывались теперь на стык между Брянским и Воронежским фронтами, чтобы во взаимодействии с соседями осуществить глубокий охватывающий маневр в общем направлении на Гомель, Смоленск.

(Продовження в наступному номері).

(Продовження в наступному номері).

Игорь Чичкань, военный историк, полковник в отставке, участник боевых действий в Афганистане.

Людмила Кошелева, директор Броварской централизованной библиотечной системы, заслуженный работник культуры Украины.

ЛИСТИ З ФРОНТУ

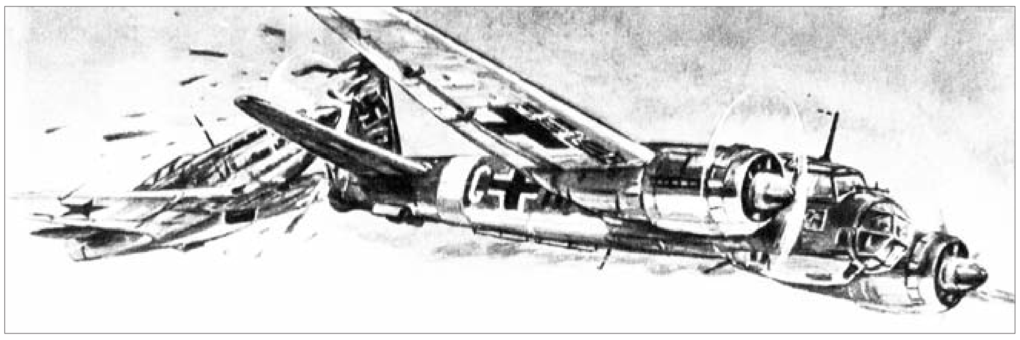
"Пишу под крылом самолета…"

Они первыми приняли на себя страшный удар фашистской авиации. Война отнимала все силы, временами не удавалось ни поесть, ни отдохнуть между боевыми вылетами. Но и среди огня и смерти они оставались людьми, никогда не забывающими ни Родину, ни своих близких. Об этом свидетельствуют письма советских летчиков, бережно сохраненные в семьях погибших, найденные в рассекреченных ныне архивах… В них – мысли, чувства авиаторов, приметы жизни – такой, какой она была тогда, 70 лет назад. В них – жизнь, победившая смерть.

"Никогда никому не уступлю"

"Когда слушаю последние известия по радио, у меня от злости дрожат все мускулы. Но недолго извергам гулять по нашим полям! Не было еще силы, которая могла бы победить такую армию, как наша Красная Армия. Ты, очевидно, помнишь дорогая, наш с тобой спор о твердости характера, кто кому должен уступить. И помнишь, очевидно, мои слова: "Я никогда никому не уступлю". Так и вышло, а что именно – потом узнаешь, что произошло 22 июня 1941-го.

Твой Дмитрий. Июнь 1941 г."

Екатерина Гордеевна Кокорева получила это письмо в первые дни войны. Ее муж, командир звена 124-го истребительного авиационного полка младший лейтенант Дмитрий Васильевич Кокорев только намекнул о своих успешных боевых делах. Большего, видно, написать тогда было нельзя.

…Кокорев и его ведомый возвращались на аэродром с боевого задания. На подлете увидели пылающий бензосклад, горевшие самолетные стоянки и вражеский бомбардировщик, уходящий на запад. Дмитрий Кокорев устремился за противником, атаковал, но боеприпасы были на исходе, и сбить врага не удалось. Тогда он решил идти на таран. До бомбардировщика оставались считанные метры. Еще одно усилие, и Кокорев почувствовал резкий удар: винт истребителя разрушил стабилизатор вражеского самолета и тот, перейдя в крутое пике, рухнул на землю. На какое-то время летчик потерял сознание. Спасла его струя холодного воздуха, ворвавшаяся в кабину через разрушенный фонарь. Придя в себя, Кокорев сбросил разбитые очки, лицо залила кровь. Дмитрию удалось прекратить беспорядочное падение самолета, вывести его в горизонтальный полет и посадить на небольшую поляну. В тот же день он снова был в боевом строю.

Потом Кокорев сражался в небе Москвы, защищал Ленинград, сбил еще три вражеских самолета. 12 октября 1941 года в своем последнем воздушном бою он сбил пятый фашистский самолет, но был сбит и сам…

"Я отдал свою жизнь не зря"

"Здравствуйте, мои дорогие родители! На нашем фронте идут тяжелые бои. Гибнут мирные люди, горят села, разрушаются города. Вчера, возвращаясь с боевого задания, видел, как над хлебным полем поднимался черный дым, а под ним бушевало пламя. От всего этого ужаса защемило сердце. Нам приходится трудно сдерживать натиск фашистов, которые рвутся вперед. И потребуется много сил, чтобы их остановить, а потом изгнать с нашей земли.

Я пока жив-здоров. Свободного времени почти нет. Часто приходится вылетать на бомбежку врага. Достается нам и от огня немецких зениток и атак вражеских летчиков. Но наши ребята держатся стойко, не теряются, а главное – верят в победу. Еще не избавился от счастливых дней во время недавнего пребывания в моем родном селе Матходжи, когда мы собирались все вместе. А теперь все омрачила война. Надеюсь и верю, что наша дружная семья выдержит ее лишения. Обо мне прошу не тревожиться и не тосковать, берегите себя. Если мне суждено погибнуть, знайте, я отдал свою жизнь не зря, за счастье нашего народа, за мою солнечную Грузию, за своих детей.

Крепко целую. Всегда с вами. Ваш Владимир Меладзе. Июнь 1941 г."

Это было первое и последнее письмо в село Маходжи Цулукидзевского района (Грузия) штурмана эскадрильи 229-го бомбардировочного авиационного полка майора Владимира Эрастовича Меладзе.

…Враг пытался с ходу захватить Жмеринку, бросив на нее от Проскурова крупные силы пехоты и танков. Советской авиации была поставлена задача: бомбовыми ударами по скоплениям живой силы и танков сорвать наступление противника. На рассвете четырнадцатого дня войны девятка скоростных бомбардировщиков поднялась в небо. На опушке рощи, западнее Жмеринки, обнаружили замаскированного противника. Владимир Меладзе, уже имевший опыт боев в войне с белофиннами, водивший группы в районы Львова, Тернополя, Проскурова, и на этот раз точно вывел девятку на цель, которую удалось поразить с первого захода.

Когда бомбардировщики закончили боевой маневр, на них напали подоспевшие "Мессершмитты". Экипажи встали в оборонительный круг и, помогая друг другу, встретили врага огнем, но силы были слишком неравными. В этом воздушном бою штурман эскадрильи Меладзе был смертельно ранен. Несколько дней врачи Винницкого госпиталя боролись за его жизнь, но спасти летчика не удалось…

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

15 червня 1968 р. *народився начальник відділу планування застосування ПС – заступник начальника оперативного управління штабу КПС ЗС України С.М.Лоскутов.*

15 червня 1990 р. *створено Миколаївський авіаційно-технічний спортивний клуб "ІКАР".*

16 червня 1906 р. *народився льотчик-випробувач М.О.Нюхтіков.*

16 червня 1910 р. *І.І.Сікорський здійснив перший політ на біплані С-2 власної конструкції (Куренівське поле, м. Київ).*

16 червня 1939 р. *народився військовий льотчик, перший заступник командувача 24 ПА ВГК (1984-1989) В.Я.Орлов.*

16 червня 1944 р. *народився військовий льотчик, заступник командувача ВПС України з ВР (1996-1999) Г.К.Котляр.*

16 червня 1955 р. *здійснив перший політ літак Е-4 із трикутним крилом і двигуном РД-9 – перший прототип винищувача МіГ-21, Г.О.Сєдов.*

16 червня 1960 р. *здійснено перший в світі експериментальний політ літака Ан-10 на одному працюючому двигуні, екіпаж Ю.В.Курліна.*

16 червня 1963 р. *відбувся старт в космос першої жінки-космонавта, В.В.Терешкова на КК "Восток-6".*

16 червня 1966 р. *здійснив перший політ експериментальний літак з коротким зльотом і посадкою МіГ-21ПД (Е-7ПД, "23-31", "тип 92") ДКБ "МіГ" із додатковими ПД РД-36/35, П.Остапенко.*

16 червня 2001 р. *день заснування ВМКЦ Центрального регіону ПС ЗС України.*

16 червня 2004 р. *перевезено найбільший за всю історію авіації вантаж – Ан-225 "Мрія" перевіз вантаж загальною вагою 247 т, екіпаж О.З.Моісєєва, встановлено 6 світових рекордів.*

17 червня 1764 р. *день заснування ДП "Завод "Арсенал".*

17 червня 1912 р. *успішно завершились випробування першого в світі ранцевого парашута РК-1 розробки Г.Є.Котельникова.*

17 червня 1926 р. *народився конструктор зенітно-ракетних комплексів ("Куб", "Бук", "Бук-М1") А.А.Растов.*

17 червня 1934 р. *здійснив перший політ літак-гігант АНТ-20 "Максим Горький", екіпаж М.М.Громова.*

17 червня 1952 р. *народився заступник начальника Національного університету оборони України В.О.Юдаков.*

17 червня 1982 р. *здійснив перший політ одномісній бойовий вертоліт співвісної схеми Ка-50, М.П.Бездєтнов.*

18 червня 1921 р. *народився заслужений військовий льотчик СРСР, командир 2 обвак ДА (1969-1970) І.В.Шиханов.*

18 червня 1937 р. *народився льотчик-космонавт, президент Аерокосмічного товариства України (з 2002 р.) В.М.Жолобов.*

Підготувала Вероніка Дернова.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ

Процес старіння є природним і неминучим. Проте часто ми старіємо швидше, ніж це передбачено природою. На питання, які ж речі з нашого ужитку призводять до передчасного старіння, намагається дати відповідь health.mail.ru. Отже,...

Подовжуємо молодість

***1. Комп`ютер.*** Відомий британський косметолог Майкл Прейджер заявив, що тривале сидіння за комп`ютером старить жінок. Офісним леді загрожують ранні зморшки, "гусяча шия" і подвійне підборіддя. Ці проблеми багато в чому пов`язані з нестачею руху: постійна концентрація уваги на моніторі призводить до появи зморшок біля перенісся, а спрямований вниз погляд – до укорочення м`язів шиї. Через це у жінок виникає подвійне підборіддя, а шкіра на шиї стає в`ялою і хворобливою. Додамо до цього звичні проблеми з поставою і імунітетом, геморой, променезап`ястковий синдром, і у нас з`явиться перший претендент на перемогу в цьому сумному рейтингу.

Що робити. Прейджер радить робити кожні 15 хвилин виробничу гімнастику і проводити більше часу на свіжому повітрі.

2. Мобільний телефон. Попри те, що шкода від випромінювання мобільного телефона так і не була доведена, більшість медиків схиляються до того, щоб обмежити використання стільникового. Якщо вірити гіпотезам, мобільний телефон чинить комплексну дію на організм людини: він збиває серцевий ритм, пригнічує статеву систему, і найголовніше – електромагнітне поле мобільного телефона проникає глибоко в головний мозок, завдаючи далеко не сприятливої дії. Не рекомендується використовувати мобільний телефон особам до 18 років, а лікарі радять скоротити спілкування за допомогою стільникового до мінімуму всім людям.

Що робити. Користуйтеся звичайними телефонами.

3. Пластиковий посуд. Пластик при нагріванні виділяє шкідливі речовини. Майже 80% "пластикових токсинів" людина одержує з посуду, який передає отруйні сполуки їжі. Інші 20% припадають на пластикові вікна та інші елементи інтер`єру. Особливо шкідливі пластикові контейнери для мікрохвильових печей. Річ у тому, що такий посуд зазвичай виготовляється з полімерів полівінілхлориду (ПВХ), поліпропілену, поліетилену, полістиролу і полікарбонату. Самі по собі полімери інертні і нетоксичні, проте різні технологічні добавки і розчинники, потрапивши в їжу, мають шкідливу дію.

Що робити. Купуйте мінералку в скляних пляшках, а як матеріал для одноразового посуду вибирайте картон.

4. Галасливі сусіди. Та й взагалі, будь-який шум, сильніший 60 децибел. Швейцарські учені під керівництвом професора Берна Матіаса Еггера з`ясували, що гучні звуки значно підвищують ризик серцево-судинних захворювань у жінок. Особливий неспокій у вчених викликали сім`ї, що проживають по сусідству з аеропортами. Опитавши майже 4,6 мільйона осіб, учені з`ясували, що жінки, які чують звуки потужністю 60 децибел, старіють на 30% швидше.

Що робити. Постукайте до сусідів і попросіть їх "зробити тихіше". Рівень шуму не повинен бути більше 45 децибел. Якщо ви не можете дійти консенсусу, доведеться купити беруші.

5. Мочалка. Звичайно, сама по собі мочалка зістарити вас не зможе. Передчасне погіршення стану шкіри викликає надмірна любов до гігієнічних процедур. Річ у тому, що зовнішній шар шкіри захищає нас від бактерій, забруднень і ультрафіолетових променів, а ми його змиваємо гарячою водою і здираємо мочалкою. Посилене зіскоблювання позбавляє шкіру природних жирів і деформує її. Перш за все, це стосується шкіри рук, яка швидко висушується в холодний час.

Що робити. Не перестарайтеся з умиваннями. Користуйтеся не гарячою, а теплою водою, особливо, коли миєте обличчя.

6. Побутова хімія. Сюди також слід віднести репеленти, які містять нервово-паралітичну отруту. Чистячі засоби на основі хлору забезпечують максимальну дезинфекцію, але серйозно шкодять організму через шкідливі випаровування. Аміачна побутова хімія може викликати подразнення очей. Купуйте тільки ті засоби, які не містять хлор, триклозан, спирт, триклокарбон, луг, етилгліколь або аміак.

Що робити. Замініть хімічні чистячі засоби на оцет, перекис водню, соду, сіль або олію чайного дерева. Для відлякування комах поставте на підвіконня герань. Вікно можна закрити москітною сіткою.

7. Парафінові свічки. Експерти університету Південної Кароліни виявили, що парафінові свічки, що горять, випускають пари, які містять різні канцерогени – бензол і толуол. Ці речовини можуть призвести до розвитку раку легенів і ураження нервової системи.

Що робити. Купуйте воскові свічки. Як їх відрізнити? Зніміть ножем стружку зі свічки – парафінова кришитиметься.

Чи може "душа боліти"?

ЦІКАВО

Багато з нас пам`ятають цей момент. Коли Вас образили, можливо, і не спеціально, а просто мимохіть сказавши неприємне слово, фразу... І тут же ваш мозок пронизує думка: "За що?!" А потім ця думка болем віддається у всьому тілі. Буває, що багато хто з нас навіть починає хворіти після перенесеного стресу. Хоча, критично оцінюючи цю подію, ми розуміємо, що зовнішніх причин відчувати такий біль немає. Адже слово і думка ефемерні. Але останні дослідження, мабуть, повинні довести скептикам, що "душа болить" – не просто фраза.

Вчені з університету Мічігану (США) дійшли висновку, що людський мозок не бачить ніякої різниці між болем душевним і фізичним, пише Proceedings of the National Academy of Sciences. Фізичний біль від удару по тілу і "почуття самотності" однаково активізують дві зони мозку – вторинну соматосенсорну і острівкову кору.

У ході дослідження фахівці працювали з 40 людьми різного віку, які переживали розрив з коханими людьми і дуже страждали через це. Спочатку учасникам пропонувалося дивитися на фото людей, які їх залишили, і згадувати найщасливіші моменти свого спільного проживання. А потім вчені за допомогою спеціальних приладів викликали в учасників больові відчуття. У ході дослідження фахівці контролювали активність мозку людей за допомогою функціональної магнітно-резонансної томографії.

"Ми виявили, що індуковане почуття покинутості активує ділянки мозку, які залучені до відчуття фізичного болю", – так прокоментував відкриття соціальний психолог Етан Крос.

Дійсно, ще багато століть тому люди помітили, що звук і слово можуть працювати як на благо, так і на шкоду людині. Адже кожен наш внутрішній орган має власну частоту коливань. І якщо вона "правильна", то орган функціонує нормально. А звук, що прийшов ззовні, має вібраційну енергію, яка впливає не тільки на барабанну перетинку, а й на організм будь-якого живого створіння у цілому. І при цьому може змінювати частоту коливань серця, печінки, селезінки мозку. Як на благо, так і на шкоду.

Викладач фізики Пензенського університету Людмила Рожкова вважає, що звуки і слова "реагують" з організмом людини наступним чином.

По-перше, як передає УНІАН-Здоров'я, слово має вольовий вплив – адже спочатку треба осмислити, що вимовити і як. По-друге, ця енергія перетворюється нервовою системою в електричні імпульси і частково у вигляді "оформленого згустку" випромінюється назовні. По-третє, частина енергії у вигляді електричних імпульсів потрапляє на голосові зв`язки, де вона перетворюється в енергію звукових вібрацій. По-четверте, енергія звукових вібрацій, проходячи по клітинах організму, викликає в них відповідні зміни.

Більш того, за словами керівника Інституту квантової генетики, доктора біологічних наук Петра Гаряєва, словесні "струси повітря" впливають на молекулу ДНК, що несе спадковий код людини. Тому злісні, грубі і "погані" слова руйнують ДНК людини – і вона може захворіти. А "добрі" слова підтримують у нормі структуру, тим самим подовжуючи людині життя.

Біолог Петро Гаряєв – автор багатьох спірних з точки зору офіційної науки теорій. Він, наприклад, створив апарат, який "перекладав" людські слова в електромагнітні коливання, а потім досліджував, як ці коливання впливають на молекули спадковості – ДНК. За допомогою цієї дивотехніки вчений вирішив перевірити, як відбиваються на живому організмі "злі" і добрі слова. "З`ясувалося, деякі слова можуть виявитися страшнішими за міни: вони "вибухають" в генетичному апараті людини, спотворюючи його спадкові програми, викликаючи мутації, врешті-решт призводять до виродження. Під час добірної лайки "корчаться і рвуться" хромосоми", – зазначає П.Гаряєв.

Так, дослідам піддалися насіння рослини арабідопсис. Протягом декількох тижнів регулярно – по три-чотири години на день – магнітофон поблизу від них "начитував" грубі фрази. У результаті більшість насіння загинули. А ті, що вижили, стали генетичними виродками. А ось коли той же самий магнітофон став відтворювати слова добрі, "теплі" – апарат зафіксував, як почала змінюватися структура молекул ДНК. Розірвані спіралі "зрослалися", насіння ожило і зійшло. А в контрольній групі воно так і залишилося мертвим.

Здавалося б, від рослин до людей – дистанція величезного розміру. Але дослідження показали: генетичні апарати всіх живих істот – чи то людини, чи скумбрії, чи то соняшника – працюють за досі невідомими універсальними законами.

Не збувайте, що будь-яке вимовлене вами слово – це не що інше, як хвильова генетична програма, яка змінює ваше життя. Іноді слово може спрацьовувати як вбивця і викликати рак, а іноді здатне лікувати.

ПРИРОДНА АПТЕКА

За здоров'ям – на дачу!

А чи знаєте ви, що зелень, яку дачники вирощують на своїх городах, грядках, в теплицях і яка згодом часто використовується для приготування страв, цілком може згодитися в лікуванні достатньо багатьох захворювань. Давайте спробуємо більш детально вивчити цілющі і корисні властивості трави.

Наприклад, за допомогою *петрушки* ви досить швидко можете зняти запальний процес. Завдяки великому вмісту корисних вітамінів і мінералів, а також аскорбінової кислоти, петрушка перевершує навіть лимони. Вона здатна надавати сечогінний ефект і буде корисна гіпертонікам. Для того, щоб приготувати корисний відвар, який необхідно застосовувати з метою зниження артеріального тиску, вам знадобляться дві чайні ложки дрібно порізаної петрушки. У жодному разі не купуйте у торгових рядах вже порізану зелень у пакетиках. Вона геть позбавлена тих необхідних цілющих властивостей, про які зараз йдеться. Після того, як ви подрібните домашню петрушку, вирощену на власній ділянці, її необхідно залити однією склянкою окропу і настоювати протягом не менше 10 хвилин. Вживати треба по 1 столовій ложці три рази на день.

Інша пряна трава – *базилік*, здатна позбавляти від нервового стану і емоційного збудження. Допомагає боротися з безсонням, мігренню. Якщо ви відчуваєте хронічну втому, то вам необхідно взяти 1 столову ложку листя базиліка і залити склянкою окропу. Після цього дайте отриманій суміші настоятися протягом півгодини. Вживати можна і навіть потрібно так, як ви п'єте чай з цукром, але не більше двох разів на день. Бажано вранці і ввечері.

У базиліці можна й купатися. 4 столові ложки дрібно нарізаного базиліка необхідно залити 1 літром окропу. Після цього поставте на вогонь і кип'ятіть протягом 5 хвилин. Вогонь повинен бути помірним. Потім відвар необхідно остудити, ретельно процідити і влити в гарячу ванну. Ванну приймати можна протягом 20 хвилин.

За допомогою *кропу*, який містить фосфор, кальцій, сірку, а також велику кількість вітаміну С, можна усунути метеоризм. Настоянку з кропу необхідно пити як мінімум три рази на день і бажано завжди перед їжею. Цикл необхідно продовжувати протягом 10 днів.

Якщо у вас кровоточать ясна, то за допомогою необхідно звертатися до стоматолога. Але, зважаючи на постійний брак вільного часу, рекомендується заварювати чай з листя *шавлії*. Такий напій не тільки вилікує кровоточивість ясен, але і надасть жарознижуючий, заспокійливий ефект. Крім цього, шавлія знижує рівень вмісту цукру в крові. Для того, щоб приготувати такий напій, вам необхідно взяти 1 чайну ложку листя шавлії, залити їх однією склянкою окропу, почекати 10 хвилин, після чого успішно процідити. При бажанні і з метою профілактики, ви можете полоскати ротову порожнину.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Підсумки Спартакіади серед працівників ЦАМО України

Днями на базі Центрального спортивного клубу ЗС України відбулось підбиття підсумків та церемонія нагородження учасників п'ятої Спартакіади серед працівників центрального апарату Міністерства оборони України, повідомляє Департамент преси та зв'язків із ЗМІ Міноборони.

– Від стану фізичної загартованості залежить не лише стан здоров'я, але й становлення до служби та якість виконання посадових обов'язків. Тому до щорічної Спартакіади ми намагаємось долучити якомога більше людей у погонах та створюємо усі можливості, аби вони підтримували свою форму на належному рівні, – наголосив перед нагородженням начальник управління спорту Міністерства оборони України Олександр Величко.

За результатами запеклої боротьби місця серед переможців розподілились наступним чином: у групі "А" (великі підрозділи) перше місце – у Головного управління розвідки, друге – в Адміністративного департаменту, третє – у Військово-медичного підрозділу. Серед групи "Б" (малі підрозділи) "золото" виборов Департамент воєнної політики та стратегічного планування, "срібло" – Департамент міжнародного оборонного співробітництва, "бронза" – у Департаменту преси та зв'язків із ЗМІ.

В особистому заліку кращими за інших стали Олексій Павлючик (стрільба з пістолета), Сергій Стадольський (стрільба з гвинтівки, чоловіки), Вікторія Бих (стрільба з гвинтівки, жінки), Андрій Кружилько (теніс), Богдан Галайчук (плавання 50 м), Андрій Аносов (плавання 25 м, чоловіки), Світлана Курбакова (плавання 25 м, жінки) та Сергій Циванюк (шахи).

– Певної гостроти додає той факт, що ми підбили підсумки напередодні п'ятнадцятої спартакіади міністерств та відомств, де наші військовики змагатимуться вже у чотирнадцяти видах спорту. І два роки поспіль оборонне відомство посідає перше місце на цій першості, – розповів Олександр Величко.

Довідка. Спартакіада проводилась з 15 квітня по 20 травня на спортивних спорудах Центрального спортивного клубу Збройних Сил України з п'яти видів спорту (стрільба кульова, плавання, теніс настільний, міні-футбол та шахи).

Спартакіада серед працівників центрального апарату Міністерства оборони України проводиться з метою подальшого впровадження фізичної культури в повсякденне життя військовослужбовців та працівників Збройних Сил України, активізації фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в структурних підрозділах Міністерства оборони України, популяризації фізичної культури і спорту, пропаганди здорового способу життя.

Перший міжнародний турнір на Кубок Командувача

В рамках заходів міжнародного співробітництва Міністерства оборони України та Збройних Сил України з першого по четверте вересня цього року у Вінниці з нагоди 20-ї річниці Незалежності України пройде перший Міжнародний тенісний турнір на Кубок командувача Повітряних Сил ЗС України.

Планується, що участь у турнірі візьмуть представники Повітряних сил Збройних сил країн-сусідів та їх військових представництв, які акредитовані в Україні, а саме Білорусі, Росії, Польщі, Туреччини, Словаччини, Молдови, Румунії та Угорщини.

Турнір пройде на ґрунтових кортах в одиночному (у вікових групах – до 35 років, 35-45 років, 55 і більше) та парному розрядах (у вікових групах – до 100 років (сумарний вік обох учасників) 100-110 років, 110 і більше).

Переможців змагань за перше, друге і третє місце буде нагороджено грамотами та цінними подарунками, а команда, яка посяде перше місце у командному заліку, отримає головний трофей – перехідний Кубок командувача Повітряних Сил ЗС України.

Організатором тенісного турніру виступає Командування Повітряних Сил ЗС України. Наразі ініціативною групою на чолі з головним координатором організації та проведення змагань полковником запасу Петром Майданюком проводиться робота над затвердженням Положення.

Головним інформаційним партнером Міжнародного турніру виступить Друкований орган Міністерства оборони України "Крила України".

ЄВРО-2012

Польща сподівається, що фінал Євро-2012 можуть ще перенести з Києва до Варшави

Столиця Польщі все ще може стати головним містом майбутнього Євро - 2012. Про заявив віце-президент NCS Роберт Войчиж, що відповідає за будівництво варшавської арени.

"Чесно кажучи, поляки дуже засмутилися, коли УЄФА прийняла рішення віддати фінал чемпіонату Європи Києву. Звичайно, ми прийняли це рішення. Проте однаково сподіваємося, що ще можливо щось змінити. Якщо Київ не встигне підготувати стадіон вчасно, що ми завжди готові підмінити його".

Проте генеральний секретар УЄФА Джанні Інфантіно запевнив "у Києві усе буде готово в термін, не сумніваюся в цьому".

Відкриття варшавського стадіону призначене на вересень цього року, він вміщуватиме 58 тисяч глядачів, його будівництво обійшлося в 500 мільйонів євро, повідомляє sport-express.ru.

ДОПІНГ

У жіночої збірної України можуть відібрати срібло в естафеті на чемпіонаті світу

У допінг-пробі, взятої в українки Оксани Хвостенко після чемпіонату світу в Ханти-Мансійську, виявлено перевищену дозу допустимого рівня ефедрину.

1-го червня у Зальзбургу відбулося засідання комісії Міжнародної федерації біатлону у присутності Оксани Хвостенко. Рішення про покарання спортсменки за ці порушення правил прийому ліків при лікуванні і перевищення допустимого рівня "ефедрину" на 0,5 мл.гр буде оголошено найближчим часом, повідомляє офіційний сайт федерації біатлону України.

У своєму прес-релізі ФБУ повідомляє, що під час підготовки до чемпіонату світу в Ханти-Мансійську Хвостенко захворіла. Для лікування кашлю їй був прописаний сироп "Бронхолітин", в якому знаходиться така речовина, як "ефедрин". По приїзду на Чемпіонат Світу вже у кінці змагань в Оксани знову з'явився кашель, і вона скористалася цим сиропом, не подумавши про те, що його можна приймати лише під час тренувань. Це звичайний, не заборонений для лікування препарат.

Така помилка спортсменки призвела до того, що при взятті проби на чемпіонаті світу в Ханти-Мансійську рівень "ефедрину" перевищив норму на 0,5 мл.гр.

Міжнародна федерація біатлону своїм рішенням може відібрати у жіночої збірної України срібну медаль в естафеті, де виступала і Хвостенко. Сама Хвостенко після змагань в Росії заявила про завершення кар'єри.

БОКС

Володимир Кличко почав роздавати компліменти Хею

Чемпіон світу IBF/WBO/IBO у надважкій вазі Володимир Кличко розповів, що вважає чемпіона світу WBA Девіда Хея найважчим суперником за усю свою кар'єру.

"Я сподіваюся, що Хей з'явиться в ринзі і бій нарешті відбудеться. Ми можемо скільки завгодно говорити про поєдинок, але я знаю, що зустрінуся з одним з найкращих боксерів, у нього важкі руки, він дуже швидкий. Я готуюся до найважчого суперника за свою кар'єру", – цитує Кличка champion.com.ua з посиланням на Sky Sports.

Бій Кличко – Хей відбудеться 2 липня в Гамбурзі (Німеччина).

ХОКЕЙ

Донецьк прийме півфінальний етап Континентального Кубка з хокею

Міжнародна федерація хокею вирішила довірити Донецьку проведення півфінального етапу Континентального Кубка. Про це повідомляє офіційний сайт Федерації хокею України.

Турнір відбудеться у Палаці спорту "Дружба" з 25 по 27 листопада 2011 року.

Суперниками ХК "Донбас" у боротьбі за єдину путівку до суперфіналу стануть: чинний чемпіон ВХЛ – "Рубін" (Тюмень), чемпіон Польщі – "Кракові" (Краків) а також, переможець групи "С".

Один з раундів Континентального Кубка пройде в Україні вперше.

У квартеті "С" зіграють чемпіони ще чотирьох країн: Казахстану – "Байбарис" (Атирау), Словенії – "Олімпія" (Любляна), Румунії – "Чіксереда" (Меркурія-Чук) та Латвії – "Металургс" (Ліепая).

Фінальний етап Континентального Кубка прийматиме французьке місто Руан з 13 по 15 січня 2012 року. Крім команди "Руан" місце у вирішальній стадії вже заброньовано за чинним володарем Континентального Кубка – мінською "Юністю".

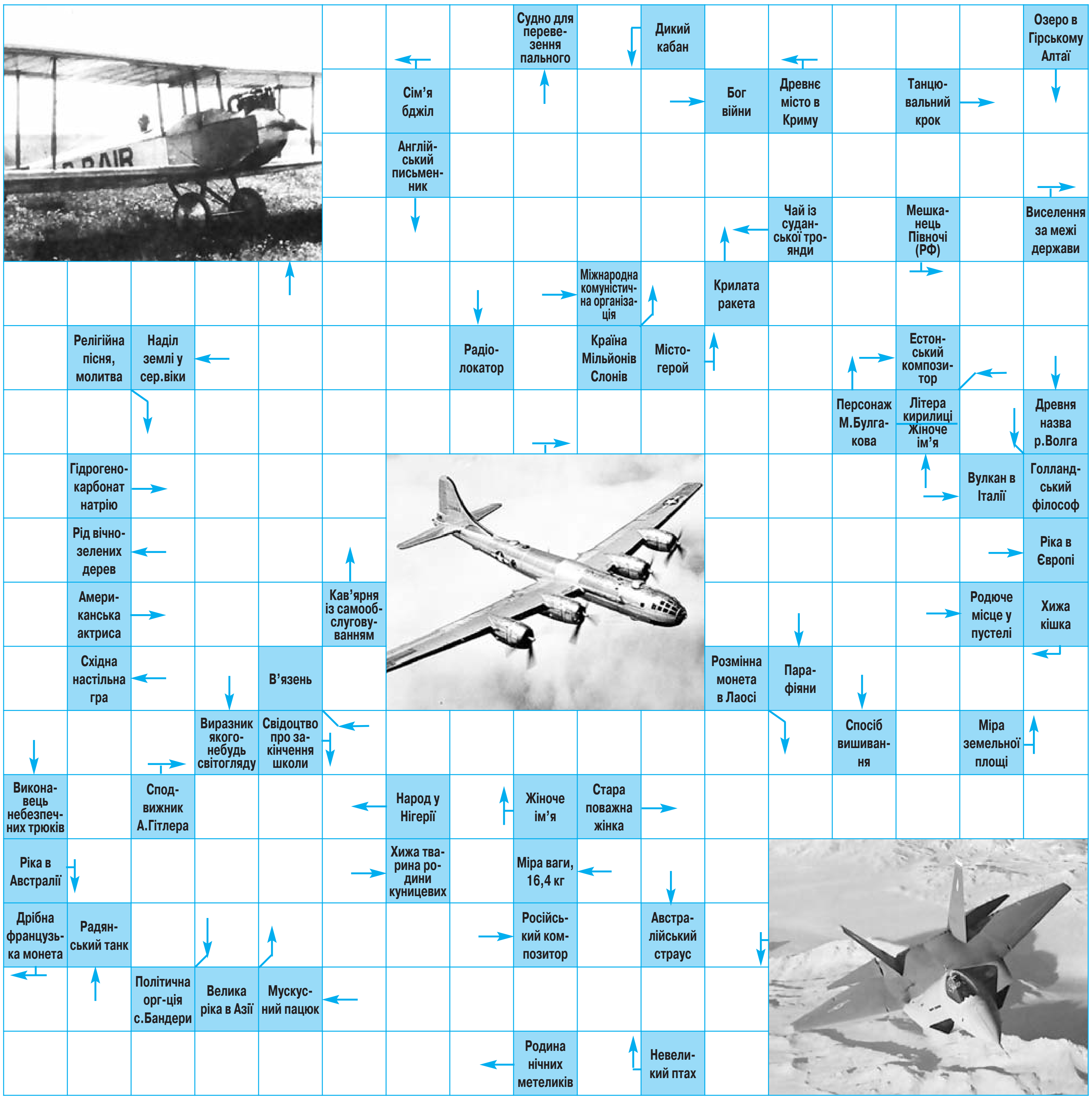
Компанію цим двом колективам складуть переможці донецької групи "Е" та іншого півфінального квартету "D". До нього увійшли господарі – данський "Хернінг", "Шеффілд Стілерс" (Великобританія), ХК "Асьяго" (Італія) та переможець чвертьфінальної групи "В".

Сторінку підготував Андрій Агєєв.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96, 8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Верстка та дизайн: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Р.Лінник.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112220
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

6		5		1		8	2	
8					6			4
				2				
				7	9	4	6	
	8						1	
	7	6	2	8				
				3				
5			8					1
	9	7		6		5		2

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 22

АВТОДРОМ

Компанія BMW представила нову "копійку"

Компанія BMW поширила офіційні фотографії п'ятидверного хетчбека 1-Series нового покоління. Автомобіль побудовано на модернізованій платформі BMW 3-Series і зберіг спільну зі своїм попередником архітектуру підвіски. Втім габарити автівки дещо зросли. На 30 міліметрів збільшилася колісна база, на 85 міліметрів виросла габаритна довжина автомобіля і на 17 міліметрів – ширина. Висота залишилася незмінною. Обсяг багажного відсіку в новинки збільшився на 30 літрів – до 360 літрів.

Базовим мотором для "копійки" BMW на момент запуску в серію стане новий 1,6-літровий турбодвигун, що буде доступний у двох варіантах потужності: 136 і 170 кінських сил (220 і 250 Нм відповідно). Цей агрегат – модернізована версія двигуна, що встановлюється на сімейство MINI. Він оснащений турбонагнітачем з подвійною крильчаткою і безпосереднім упорскуванням пального. Базовий варіант двигуна зможе розганяти "копійку" з нуля до сотні за 8,5 секунди, а 170-сильна модифікація – за 7,4 секунди.

Ще три вже анонсованих мотори – дизельні, об'ємом два літри, доступні у трьох варіантах. BMW 116d одержить 116-сильну версію двигуна (260 Нм), BMW 118d – 143-сильну версію (320 Нм), а BMW 120d буде оснащуватися 184-сильною модифікацією того ж агрегата (380 Нм).

Трансмісії – шестиступінчаста механіка, або новий восьмиступінчастий "автомат" ZF. "Копійка" BMW стане першим автомобілем гольф-класу, що матиме таку коробку передач. Пізніше BMW 1-Series отримає дволітровий турбомотор і компактним трициліндровим турбодизелем.

Вигляд BMW 1-Series нового покоління розроблявся під керівництвом нинішнього шефа-дизайнера баварської компанії Адріана ван Хойдонка, що у 2009 році замінив на цій посаді Кріса Бенгла, автора попередньої "копійки". Світовий дебют хетчбека відбудеться восени на автосалоні у Франкфурті, а випускати новинку планують на заводі BMW у Лейпцигу. Пізніше в сімействі BMW 1-Series з'явиться ще п'ять різних модифікацій кузова, включаючи тридверний хетчбек, купе і кабріолет.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

АНЕКДОТИ

Садится пилот-француз в самолет и видит трещину на приборе, зовет техника и просит заменить. Садится немец, видит пыль на часах и просит протереть. Русский пилот садится на рабочее место и чувствует острую боль в заднице. Приподнявшись, видит торчащую иголку. "А может так и надо", – думает он. Садится обратно, запускает двигатель и летит на задание.

* * *

Англичанка, хорошо знающая русский язык, решила лететь перед самым Новым годом домой, в Лондон, "Аэрофлотом". Все-таки "Аэрофлотом" дешевле, чем британскими компаниями. Пришла в зал VIP – дело было во второй половине дня – а там, за регистрационной стойкой, сидит пьяная администратор. Как ни как – 31 декабря! К тому же, время послеобеденное. Англичанка, естественно, возмутилась:

– Вы же пьяны!

Ей отвечает:

– Ну и че?

– Я буду жаловаться!

– Кому? Тебя проводить к начальнику?

– Да, проводите.

Пришли в кабинет к начальнику. А там за накрытым столом сидит начальник – пьяный в дым, галстук набок, пиджак застегнут не на ту пуговицу. Англичанка с чувством, не свойственным северным народам, вскрикнула:

– Как? И вы пьяны?!

– Я пьян?! – удивился искренне начальник, – да вы еще экипаж не видели, с которым вы полетите.

* * *

Самолет снижается и идет на посадку. Один из пассажиров, молодой человек, сидя в кресле, затягивает пояс с таким страхом на лице, что стюардесса считает необходимым его успокоить:

– Вы не нервничайте, приземление идет нормально. Вы, наверное, первый раз летите?

– О нет! – отвечает перепуганный пассажир. Но я впервые приземляюсь таким образом. Я парашютист.

* * *

Чудеса авиации:

– Завтрак в Лондоне, ужин в Нью-Йорке, багаж в Буэнос-Айресе.

* * *

В самолете стюардесса спрашивает:

– Нет ли в самолете врача?

Один пассажир встает и идет в кабину пилота. Через 2 минуты:

– Нет ли в самолете летчика?

* * *

Приходит пьяный в стельку пилот домой, еле добрался до квартиры, звонит в дверь. Открывает жена. Пилот:

– Быстро сотому посадку!!!

Жена хрясь ему сковородкой по голове и закрыла дверь. Пилот опять:

– Быстро сотому посадку!!!

Жена открывает и опять ему хрясь по голове скалкой. Пилот:

– Понял, ухожу на запасной аэродром.

Разворачивается, уходит и звонит соседке в дверь. Открывает соседка. Пилот:

– Посадку сотому!

Соседка:

– Посадку разрешаю! Девяносто девятый, освободите полосу!